| | |
|---|---|
| Súd: | Okresný súd Bratislava V |
| Spisová značka: | 39C/335/2014 |
| Identifikačné číslo súdneho spisu: | 1714203388 |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 23. 03. 2016 |
| Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: | JUDr. Daniela Bergerová |
| ECLI: | ECLI:SK:OSBA5:2016:1714203388.9 |

# ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V, sudkyňou JUDr. Danielou Bergerovou, v právnej veci žalobcu: A. M., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt O. XXX/X, XXX XX R. W., zastúpenom advokátom, Mgr. Jánom Polákom, so sídlom AK Miletičova 64, 821 08 Bratislava, proti žalovanému: News and Media Holding a.s., IČO: 47 256 281, so sídlom Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, zastúpenom advokátskou kanceláriou SCHWARZ advokáti s.r.o., IˇCO: 36 858 285, so sídlom Podbrezovská 40, 831 06 Bratislava, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, takto

**r o z h o d o l :**

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 10.000 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi na účet právneho zástupcu žalobcu náhradu trov konania v sume 4.566 € súdny poplatok a v sume 837,16 € trovy právneho zastúpenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

**o d ô v o d n e n i e :**

Návrhom doručeným Okresnému súdu v Pezinku dňa 11.04.2014, doplneným podaním doručeným súdu dňa 10.11.2014 (č.l. 25-26) sa žalobca domáhal zaplatenia nemajetkovej ujmy v sume 150.000 € a náhrady trov konania z dôvodu, že žalovaný v týždenníku Plus 7 dní v čísle 10 zo dňa 6.03.2014 uverejnil na strane 111-113 článok autora M. L. pod názvom „Stratené milióny“ a podtitulom „Exmanžel C. M. dostal milióny z Eurofondov, no peniaze sa stratili“, ktorého text a fotografie a ich popis obsahujú závažné kriminalizujúce skutkové tvrdenia, ktoré sú difamujúce, nepravdivé a na cti utŕhačské.

Za nepravdivé skutkové tvrdenia žalobca považoval tvrdenia:
1. „Exmanžel C. M. dostal milióny z Eurofondov, no peniaze sa stratili“ - nepravdivé tvrdenie - nijaké peniaze sa nestratili, boli preinvestované a skontrolované.
2. „Máloktorý projekt však vôbec funguje“ - nepravdivé tvrdenie - všetky projekty fungujú.
3. Na str. 111 vpravo dole je uverejnená technicky zmanipulovaná fotografia plemennej kobyly XXX W. X.-1 - v úsilí karikovať chov koní v Motešiciach a spôsobiť priamu škodu tým, že odradí kupcov a záujemcov o kone zo šľachtiteľského chovu.
4. „M. získal dotácie aj na zlepšenie kvality života koní“ - nepravdivé tvrdenie - na takýto projekt dotácie nezískal.
5. Text k obrázku polorozpadnutej budovy v strede dvojstránky str. 112-113 - „Statok rodu M. (vpravo) pod rukami M. (na snímke s exmanželkou C. M.) pustne napriek miliónom, ktoré dostáva z eurofondov“ Foto: archív, B. P. - nepravdivé tvrdenie - šľachtiteľský chov v M. nepustne a predstavuje najkonsolidovanejší chov génovej rezervy v rámci stredoeurópskeho regiónu a budovu vyobrazenú na dvojstránke predal

zdroj autora článku inej osobe. Budova nepatrí k majetku šľachtiteľského chovu a nemá nič spoločné s šľachtiteľským chovom žalobcu.
6. „Tento penzión vyzerá, že nikdy nefungoval, otázka je kde sú stratené peniaze“ - nepravdivé tvrdenie - penzión riadne funguje.
7. „Jazdecká dráha nemá žiadnu tribúnu, rozhodcov nechávajú stáť na pritiahnutej vlečke a prekážky pôsobia dosť chaoticky“ - nepravdivé tvrdenie - na skokovej dráhe pre cross country v M. sa každoročne konajú významné medzinárodné preteky pod záštitou jazdeckej federácie FEI, Majstrovstvá Slovenska a Visegrádskeho pohára. Dráhu navrhoval britský renomovaný staviteľ P. Q. a staval britský staviteľ Q. H.. Súčasťou areálu je nová betónová tribúna a žiaden rozhodca nikdy nemusel stáť na pritiahnutej vlečke.
8. „M. získal z eurofondov a zo štátneho rozpočtu v týchto rokoch spolu 2,6 milióna eur“ - nepravdivé tvrdenie - žalobca takúto sumu v posledných ani v predchádzajúcich rokoch nezískal.
9. „Celkovo tak M. a jeho firma MBL, ktorú vlastní na polovicu s B. Y., od roku 2004 získali 3,6 milióna eur na dotáciach. Napríklad aj na projekt Zlepšenie životnej úrovne koní“ - nepravdivé tvrdenie - žalobca a ani jeho spoločnosť MBL takúto sumu od roku 2004 nezískali. Projekt Zlepšenie životnej úrovne koní nejestvoval.
10. „Golfové ihrisko v obci Cetuna, kde tiež dostal pridelenú dotáciu“ - nepravdivé tvrdenie - na golfové ihrisko v obci Cetuna nebola nikdy pridelená dotácia.
11. „Po revolúcii vláda rozhodla, že nechá iba žrebčín v Topoľčiankach a na prelome storočí ovládol majetok štátnej akciovky A. M.“ - nepravdivé tvrdenie - žalobca nikdy sám a ani prostredníctvom inej spoločnosti neovládol majetok štátnej akciovky. Ten ovládli privatizéri HZDS prostredníctvom firmy Libentína s.r.o., s ktorou žalobca nemal nikdy nič spoločné.
12. „Majetok bývalého štátneho žrebčína pod M. napriek štedrým eurodotáciam veľmi neprekvitá. Skôr pustne“ - nepravdivé tvrdenie - žrebčín je jediným fungujúcim súkromným žrebčínom pre oblasť génových rezerv plemena Y. v Europe a má štatút chráneného šľachtiteľského chovu. V roku 2012 kolekcia kobýl získala Zlatý kosák na výstave Agrokomplex a v roku 2013 sa šampionom výstavy stal žrebec Furioso XL z chovu žalobcu z M..

Uvedené tvrdenia podľa žalobcu sú nepravdivé, ohováračské, zavádzajúce a odzneli s úmyslom poškodiť povesť žalobcu ako fyzickej osoby, ako aj partnera v obchodných spoločnostiach a predstaviteľa orgánov občianskeho združenia. Tvrdenia pochádzali z nedôveryhodného zdroja. Článok poškodil vážnosť žalobcu na verejnosti, narušil jeho rodinné vzťahy a spôsobil mu závažnú ujmu v podnikaní a zamestnaní. Týmto článkom bola vo veľkej miere znížená prestíž osoby žalobcu a musel čeliť viacerým stratám partnerov a stratám v podnikaní, ako aj negatívnym vplyvom na rodinu.
Žalobca adresoval žalovanému dňa 25.03.2014 žiadosť o uverejnenie opravy a žiadosť o uverejnenie odpovede, na ktoré žalovaný nereagoval.

Žalovaný podaním doručeným súdu dňa 22.04.2015 (č.l. 45-48) ako vyjadrenie k návrhu, prostredníctvom právneho zástupcu, žalobcom uplatňovaný nárok neuznal a to ani v časti. Podľa žalovaného sú všetky tvrdenia uverejnené v článku pravdivé. Všetky hodnotiace úsudky majú vecný základ. Pokiaľ ide o postavenie žalobcu v spoločnosti, je žalobca podľa názoru žalovaného osobou verejného záujmu, osobou verejne známou zo svojho pôsobenia v reklamnej branži, v oblasti podnikania, regionálnej politiky a aj ako osobou prezentujúcou sa permanentne v médiách. Článok má spravodajský charakter a informuje verejnosť o tak závažných okolnostiach verejného a celospoločenského záujmu akými nesporne je aj nakladanie s verejnými prostriedkami, prostriedkami štátnej pomoci vo forme dotácií, v tomto prípade eurofondov. Žalobu žiadal v celom rozsahu zamietnuť a zaviazať žalobcu náhradou trov konania.

Z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Bratislava 1 oddiel Sa, vl. č. 6074/B žalovaného súd zistil, že s účinnosťou od 01.09.2015 je žalovaný právnym nástupcom, v dôsledku zlúčenia pôvodne žalovanej spoločnosti: SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, a.s., IČO: 31 347 291, vymazanej z obchodného registra Okresného súdu Bratislava 1, odd. Sa vložka 5980/B dňom 01.09.2015.
V zmysle § 107 ods. 4 zákona 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (OSP) súd pokračoval v konaní začatom 24.06.2014 s právnym nástupcom zaniknutej právnickej osoby.

Súd vykonal na pojednávaní dokazovanie výsluchom žalobcu (č.l. 57-58, 72-76), vypočutím právneho zástupcu žalovaného, výsluchmi svedkov: M.. L. M. (č.l. 135-136); B. P. (č.l. 137); T.. M. M. (č.l. 137); T.

C. (č.l. 138 + listiny v obálke č.l. 148); T.. Y. W. (č.l. 167-170 + listiny); B. Y. (č.l. 170-171); V..O.. I. O.,O.. (č.l. 225-227); O.. B. E., O.. (č.l. 227-228) a listinnými dôkazmi založenými žalobcom do spisu spolu s návrhom predovšetkým: Článkom autora M. L. uverejneným v časopise Plus 7 dní v čísle 10 zo dňa 6.03.2014 na strane 111-113 (č.l. 5-7); Stanoviskom Zväzu chovateľov koní na Slovensku, družstvo k situácii v chove koní plemena „furiosa“ v M. z 10.03.2014 (č.l. 4); Žiadosťou žalobcu zo dňa 25.03.2014 o uverejnenie odpovede podľa zákona č. 167/2008 Z.z. (č.l. 8-9); Žiadosťou žalobcu zo dňa 25.03.2014 o uverejnenie opravy podľa zákona č. 167/2008 Z.z. (č.l. 10-11); Vyjadrením Pôdohospodárskej platobnej agentúry zn. XXX/XXX/XXXX z 09.07.2015 projekt XXXTNXXXXXXX - na výzvu súdu o súčinnosť (č.l. 88-89); Rozhodnutím PPA č. XXX/XXXX-R/XX zo 14.06.2013 (č.l. 90-93); Uznaním záväzku a dohoda o splátkach z 09.12.2013 (č.l. 94-97); Kópiami protokolov o vykonaných kontrolách v rámci čerpaných prostriedkov z Eurofondov (č.l. 100-108); Sťažnosťou žalobcu ako obvineného k ČVS: O.-XXX/NKA-PK-BA-XXXX - MV SR zo dňa 23.02.2015 (č.l. 125-127); Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Co 154/2013-104 z 28.01.2014, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu v Pezinku zo dňa 03.04.2012 č.k. 8C 45/2009-76 (č.l. 128-130); Informáciou o počte nákladu časopisu PLUS 7 dní zo 06.03.2014, výtlačkom časopisu číslo 10 zo 06.03.2014, informáciou o dostupnosti článku „Stratené milióny“ na internete (č.l. 131-134); Zápis z jesennej bonitácie v chránenom chove koní plemena furioso , M. 25.10.2011 (č.l. 191); Zápis z jesennej bonitácie v chránenom chove koní plemena furioso, Motešice 23.10.2012 (č.l. 192); Zápis z jesennej bonitácie v chránenom chove koní plemena furioso, M. 22.10.2013 (č.l. 193); Zápis z jesennej bonitácie v chránenom chove koní plemena furioso M., 29.10.2014 (č.l. 194); Zápis z jesennej bonitácie v chránenom chove koní plemena furioso M., 30.10.2015 a 06.10.2015 (č.l. 195); Zápisnica z jesennej bonitácie koní a výkonnostných skúšok v žrebčíne M. 23.-24.11.1994 (č.l. 196); Zápisnica z jesennej bonitácie koní a výkonnostných skúšok kobýl v J. M., a.s. 27.-28.10.1998 (č.l. 199); Záznam z bonitácie ŠCH (čistokrvný chov) - Chráneného chovu koní 20.-21.05.1999 (č.l. 197-198); a ostatným na vec vzťahujúcim sa spisovým materiálom.

Žalovaný uverejnil v spoločenskom týždenníku PLUS 7 DNÍ číslo 10, 06.03.2014 na stranách 111 až 113 v rubrike „zaujalo nás“ článok pod titulom „Stratené milióny“ a podtitulom „Exmanžel C. M. dostal milióny z eurofondov, no peniaze sa stratili. Máloktorý projekt vôbec funguje“ a článok pod titulom „Zašlá sláva motešických koní“, ktorých autorom je M.. L. M. s obrazovou dokumentáciou fotografa B. P.,

Dňa 18.03.2014 žalobca ako odpoveď na článok zvolal tlačovú besedu s novinármi na tému „podozrenie zo zneužitia eurofondov v Žrebčíne M.“ (č.l. 201-202), na ktorej žalobca obvinenia uvedené v článku odmietol. Poprel, že p. C. uvádzaných 40 mil. € na projekty v M. by bola pravda. Jednalo sa o sumu viac než jeden milión €. Peniaze na golfové ihriská z eurofondov nečerpal a projekt sa nerealizoval. Šampionáreň fungovala len istý čas, podmienky pri použití eurofondov neporušil.

Žalobca vo svojom výsluchu účastníka konania tvrdil, že nie je osobou verejného záujmu a ako dôkaz uviedol, že doteraz všetky články, ho neuvádzali ako „významný pedagóg - A. M.“ alebo „úspešný podnikateľ - A. M.“, ale všetky začínajú, „Exmanžel C. M.“. Exmanžel C. M. nie je kvalifikácia na to, že by žalobca bol osoba verejného záujmu. Bulvárny potenciál toho celého sa viaže iba na tri slovíčka: „Exmanžel C. M.“. Rovnako žalobca namietal, že nie je známou osobou ani z reklamy, ani z podnikania. Na Slovensku je 100 úspešných reklamných agentúr a nikto nepozná nijakého riaditeľa reklamnej agentúry. Riaditeľ reklamnej agentúry nie je osoba verejného záujmu, je to bežná funkcia, ktorá sa vyskytuje často.

Žalobca má za to, že článok bol uverejnený so zlým úmyslom. Osoba, ktorá poskytla informácie redaktorovi, p. C., si vytypuje niekoho a povie mu: „Ak nám zaplatíš, tak toto nezverejníme.“ A keď ten človek nezaplatí, tak sa informácia objaví pod menom autora L. M. v Plus 7 dní. Ak zaplatí, tak sa neobjaví. Toto je princíp podnikania. A po prvý krát sa s tým stretol žalobca v predmetnom prípade. Žalobca podal v tejto súvislosti trestné oznámenie na p. C. za vydieranie, ktoré trestné oznámenie bolo odmietnuté, nakoľko sa podľa polície nejednalo o trestný čin.

Čo sa týka sporného článku - Vo veci podnikania v M., žalobca uviedol, že v roku 2002 ho starosta obce M., prostredníctvom T.. O. vyzval, aby sa prišiel pozrieť do M., aká je tam situácia, ako človeka, ktorý bol pred tým 3 krát majster Slovenska v najťažšej jazdeckej disciplíne, vždy na motešických koňoch, pochádzajúcich z tohto žrebčínu. Paralelne s tým, sa v mieste bydliska žalobcu objavil aj exekútor, JUDr. B. M., ktorý mu hovoril, že prichádza na podnet ľudí z M., lebo vyhlásil už tretiu dražbu žrebčínu v M..

Na prvých dvoch sa nikto nezúčastnil a ľudia exekútorovi povedali, že možno by žalobca mal záujem, vzhľadom na jeho vzťah ku koňom ako reprezentanta Československa na koňoch motešického chovu. Keďže pracoval v zahraničí, tak veľký záujem neprejavoval, ale napokon sa aj so svojim spoločníkom išli pozrieť, aká je tam situácia. Bola hrozná, nebol tam už ani jeden kôň. Z predtým gardového podniku, krásneho žrebčínu historickej hodnoty, ktorý choval také plemeno koní, ktoré je súčasťou kultúrneho dedičstva stredoeurópskeho regiónu, boli iba ruiny a trosky. Zúčastnili sa dražby, na ktorú znovu nik iný neprišiel a keďže cena sa znížila natoľko, že to považovali za atraktívne, tak majetok vydražili. Napožičiavali si peniaze, zadlžili sa a tento majetok vlastne bez koní a v hroznom stave získali. Napriek tomu, že dražba prebehla štandardným spôsobom, tak vzhľadom na konexie p. C. a možno prechádzajúcich privatizérov sa stalo to, že potom ako tam urobili poriadok, nakúpili kone, ktoré boli ako jadro chovu a začali obnovovať tento majetok, súd v Trenčíne neschválil príklep exekútora. Po neschválení príklepu, ich navštívil pracovník z Fondu národného majetku, ktorý povedal, že sa súdia s akciovou spoločnosťou, ktorá privatizovala žrebčín (Žrebčín M., a.s. v konkurze, IČO: 36 297 526 vznik 01.08.1997), ktorá z pôvodnej kúpnej ceny v privatizácii vo výške 3,8 milióna Sk, čo bolo úplne smiešne, vzhľadom na to, že tam bolo 600 koní a kompletne všetky linky, hovädzí dobytok a stroje zaplatili iba 800 000 Sk, čo je iba 9 %.

Fond národného majetku ostatné akcie zobral a po ekonomickej analýze situácie, urobili dražbu a žalobca so svojim spoločníkom kúpili 91 % akcií zadlženej firmy Žrebčín M., a.s., v ktorej mal byť aj, síce v Obchodnom registri nezapísaný, generálny riaditeľ, T. C. (pozn. nikdy nebol v predstavenstve ani v dozornej rade). P. C. (zdroj autora článku) následne odvolali z funkcie z dôvodu, že mu preukázali, že zašantročil plemenné knihy, všetky kone, majetok tohto žrebčína a dostal ho do takého stavu, v akom bol, s dlžobami 48 miliónov Sk a mali na krku akciovú spoločnosť s veľkými dlhmi. Pri odvolávaní sa p. C. začal vyhrážať. Podľa vedomostí žalobcu, ľudia, ktorí ho ustanovili do funkcie mali záujem, aby kompletne rozpredal všetok majetok, čo sa aj stalo - rozpredal satelitné dvory žrebčínu svojim kamarátom a komplicom. Toto je podľa žalobcu pozadie vzťahu p. C. a žrebčínu v M. a žalobcu. P. C. na žalobcu podal od tej doby asi 12 trestných oznámení. Orgány ktoré sa oznámeniami zaoberali, buď ich odmietli, a niektorými sa ešte stále zaoberajú.

Žalobca investoval všetky svoje peňažné prostriedky do rozvoja M.. Najali si agentúru, ktorá im spracovávala projekty, s ktorými sa uchádzali o dotácie a eurofondy a vo viacerých projektoch boli úspešní. Spracovať úspešný projekt znamená, že projekty museli vyargumentovať a v relatívne veľkej konkurencii museli obstáť. Maximálna výška príspevkov projektov je 50 %, ale vo väčšine prípadov, ak nie je obec v oblasti, kde nie je vysoká nezamestnanosť alebo kde sú rómske komunity, tak je to iba 40 %. Po schválení projektu bol postup taký, že v banke si zobrali úver, z ktorého úveru ten projekt celý realizovali. Keď ho zrealizovali, tak bola vykonaná dôkladná fyzická aj finančná kontrola, dokladov, všetkých faktúr, procesov obstarávania, museli mať certifikáty na všetky veci, ktoré použili na stavbu. Po relatívne dlhom čase platobná agentúra vyplatila 40% alebo 50 % príspevok.

Postup získavania príspevkov nie je taký, ako sa v článku píše, hneď v titulku, že ..... „dostal na penzión dotácie z eurofondov, peniaze sa stratili“. Peniaze sa nemohli stratiť, pretože keby neboli preinvestované a keby sa rekonštrukcia nevykonala na základe všetkých povolení, tak jednoducho peniaze by neboli dostali. Následne je samozrejmé, že projekt musí z niečoho žiť. Ten projekt má aj nejaké komerčné úmysly.

Sú dve vrcholné podujatia, olympiáda a Svetové jazdecké hry. Jediný kôň, ktorý Slovensko reprezentoval na Svetových jazdeckých hrách bol kôň z chovu z M.. V súčasnosti sa jedná o najlepší chovný ústav v strednej Európe a po Štátnom žrebčíne v E., je druhý najväčší na Slovensku a najväčší súkromný. Žrebčín za 13 rokov žalobca dostal do stavu, kedy môže veľmi dôstojne a zodpovedne reprezentovať Slovensko. Koná sa tam ročne 18 verejných podujatí, vrátane dní otvorených dverí a veľkých medzinárodných pretekov pod záštitou medzinárodnej jazdeckej federácie. Vrcholný orgán riadený Ministerstvom pôdohospodárstva, vykonáva v M. kontrolu 2 krát do roka, robí sa bonitácia jarná, jesenná, kedy sa kontrolujú ustajňovacie priestory, hygiena, každého jedného koňa a hodnotenie každého jedného koňa v rámci bonifikácie. V rámci týchto kontrol bolo konštatované, že sa jedná o najlepšie konsolidovaný chov tohto plemena v strednej Európe s vynikajúcimi športovými úspechmi.

Autor článku s p. C. a fotografom prišli do M., odfotili v dedine objekt, s ktorým žrebčín nemá nič spoločné, vôbec nesúvisí s podnikaním žalobcu ani s chovom koní, nie je na dvore, kde je chov umiestnený a pod obrázok uviedol že:

„Statok rodu M. vpravo“, tzn. identifikovaná fotografia, „pod rukami M., pustne napriek miliónom, ktoré dostáva z eurofondov.“

Túto vyobrazenú, polorozpadnutú budovu C. odpredal svojmu komplicovi Z. P.. Ten ju aj p. C. zaplatil a existuje tam. A napriek tomu p. C. ukázal autorovi článku túto budovu a povedal, že toto je žrebčín, ktorých chátra pod M. vedením.
Autor v článku uvádza, že máloktorý projekt vôbec funguje. Žalobca tvrdí, že všetky projekty, ktoré či už boli podporené z eurofondov, alebo neboli, fungujú.
V žrebčíne sú kone, nové ohrady, nové strechy, penzión funguje.
V článku fotograf uverejnil fotografiu jednej elitnej plemennej kobyly, ale tak, že ju zmanipuloval. To samozrejme, že takto zmanipulovaná fotografia evokuje, že ten kôň je hnusný a škaredý. V takomto farebnom vyhotovení, takého koňa si do M. nik nepôjde kúpiť, hoci je to elitná kobyla, ktorá urobila výkonnostné skúšky na jednotku. Tento obrázok je technicky zmanipulovaný v úsilí karikovať chov koní v M. a spôsobiť priamu škodu tým, že odradí kupcov a záujemcov o kone zo šľachtiteľského chovu.
V obrázku je text, že „M. získal dotácie aj na zlepšenie kvality života koní“. Tento text je nepravdivý. M. na takýto projekt dotácie nezískal. Nikdy takýto projekt neexistoval. Pod takýmto demagogickým klamstvom, podľa žalobcu, sa skrýva zámer vyvolať vo verejnosti a najmä vo verejnosti, od ktorej závisí ich dobrá povesť a podnikanie, neistotu a dešpekt a nenávisť.
Žalovaný uverejnil fotografiu budovy a napísal, že tento penzión vyzerá, že nikdy ani nefungoval. Penzión funguje výborne, prešiel celou kontrolou. Autor článku s fotografom a p. C. tam boli niekedy v polovici februára a v polovici februára vo štvrtok sa do dedinky M. nepríde nikto ubytovať. Je absurdné domnievať sa, že keď sú E. E. mimo sezónu prázdne so všetkými špičkovými hotelmi, tak že 8 km odtiaľ bude plný penzión hostí.
Žalobca uviedol, že v penzióne je pracovníčka, ktorá je tam každý deň a v čase obeda, keď išla na Obecný úrad vybavovať nejaké veci, bola na obede, tak v priebehu tejto hodiny sa tam objavili a keď sa vrátila, už tam neboli. Z toho, že bola primknutá recepcia, pretože penzión nemusí mať 24 hodinovú recepčnú službu, najmä keď je prázdny, z toho zrazu vyvodili jednoduchý záver, že penzión nefunguje. Keby boli prišli cez víkend, konali sa preteky videli by, že sú tam ubytovaní jazdci, lebo penzión slúži najmä pri týchto akciách. Sú tam ubytovaní jazdci, rozhodcovia aj diváci aj zahraniční.
Tvrdenie v článku, že „Jazdecká dráha nemá žiadnu tribúnu, rozhodcov nechávajú stáť na pritiahnutej vlečke a prekážky pôsobia dosť chaoticky“ je nepravdivé. Navyše autor článku, v článku ktorý nasledoval po predmetnom článku, uverejnil fotografiu ako žalobca, stojí na tribúne - betónovej, veľkej, skontrolovanej, v skvelom stave, napriek tomu napísal v predmetnom článku, že tribúna tam nie je. V M. nikdy nijaký rozhodca nestál na vlečke. Rozhodcovia majú riadne k dispozícii všetky svoje priestory, ktoré majú mať, sú také aké majú byť a tribúna je jedna z najkrajších a aj areál je jeden z najkrajších jazdeckých areálov na Slovensku a konajú sa tam významné medzinárodné preteky. Jazdeckú dráhu navrhoval britský renomovaný staviteľ.
Tvrdenie, že: „M. získal z eurofondov a zo štátneho rozpočtu v týchto rokoch spolu 2,6 milióna eur“, je nepravdivé. Je to absurdná suma. Jednoducho ju nezískal.
„Celkovo tak M., ktorý vlastní na polovicu s B. Y. od roku 2004 získali 3,6 milióna eur na dotáciách. Napríklad aj na projekt Zlepšenie životnej úrovne koní“. Projekt zlepšenie životnej úrovne koní neexistoval.
Pre podnikanie žalobcu nastali ako dôsledok tohto článku veľmi ťažké ekonomické následky. Týmto údajom, nastala situácia, že pri podnikaní boli odstrihnutí od akýchkoľvek peňazí, aj sponzorských, lebo podľa žalobcu, ani on osobne, keby poznal niekoho kto získal peniaze, a k tomu ešte neoprávnene; to znamená, že ukradol 3,6 milióna eur, nedal by mu sponzorský dar 300 eur, napr. na ceny pri súťažiach. Čiže tá výška škody v podnikaní sa takýmto spôsobom nabaľuje.
V článku autor spomína aj golfové ihrisko v obci R., kde tiež dostal pridelenú dotáciu. Toto tvrdenie je úplne nepravdivé. Na golfové ihrisko v obci R. nebola nikdy pridelená nijaká dotácia. Je pravdou, že bol vypracovaný projekt, ale v rámci projektu vo vyjadrení od Obvodného úradu životného prostredia v E., ktorý uviedol, že sa jedná o chránenú vtáčiu oblasť a prevádzka golfového ihriska by mohla začať až 1. júna kalendárneho roka, čo je pre logistiku golfového ihriska nevyhovujúce. W. ihrisko, ak nie je od marca k dispozícií, tak nemá opodstatnenie. Z uvedeného dôvodu projekt ani nepodali. Ale autor článku to uviedol, ako ďalší dôkaz toho, že niečo ukradli, alebo niečo spreneverili alebo nejakým spôsobom sa dostali k niečomu, na čo nemali nárok.

Text článku „Po revolúcii vláda rozhodla, že nechá iba žrebčín v E. a na prelome storočí ovládol majetok štátnej akciovky A. M..“ Toto tvrdenie je podľa žalobcu úplne nepravdivé. Nikdy sám ani prostredníctvom inej spoločnosti neovládol majetok štátnej akciovky, ten ovládli privatizéri z HZDS. Privatizačný projekt podala firma Libentina, s. r. o., s ktorou žalobca nemal nikdy nič spoločné.

Text článku, že: „Majetok bývalého štátneho žrebčína pod M. napriek štedrým eurodotáciam veľmi neprekvitá, skôr pustne.“, je úplne nepravdivé tvrdenie. Podľa žalobcu žrebčín je jediným fungujúcim súkromným žrebčínom pre oblasť génových rezerv na Slovensku a v Európe. Má štatút chráneného šľachtiteľského chovu. Získal najvyššie chovateľské uznania, aké sa na Slovensku dajú získať, to znamená Zlatý kosák na agrokomplexe v G., Šampióna tej istej výstavy 2015, čo je najprestížnejšia prehliadka. Reprezentuje Slovensko na medzinárodných chovateľských podujatiach a prichádzajú odtiaľ vždy s medailami alebo úspechmi.
Podľa žalobcu v článku sa jedná o bulvárnu zlátaninu, ani jedna informácia v článku, okrem toho, že sú v ňom uvedené nepravdivé informácie, tak ani sa nepribližuje nejakej možnej verifikácii. Majiteľom žrebčína M. je spoločnosť s ručením obmedzeným, ktorá sa volá MBL, s.r.o., kde má žalobca 50 % účasť a jeho partner B. Y. 50%. Celý bulvárny zámer autora je cez C. M. získať pozornosť bulvárneho publika. Žalobca sa týmto opakovaným konaním žalovanej cíti veľmi vážne poškodený. Jedná sa o jeden (prvý od 06.03.2014) z asi šiestich článkov. Články nasledujú a žalobcovi neostáva nič iné len podanie žaloby. Na škole, na ktorej pôsobí ako člen správnej rady a predseda akademického senátu, stretáva sa s tým, že sú ľudia, ktorí články od žalovanej nechajú otvorené s portrétom aj s menom na stole, aby si to mohli všimnúť všetky návštevy. Žalobca potom musí na škole vysvetľovať.
Pred rokom 2014 sa písali články o žalobcovi, ale tie sa netýkali žrebčínu M.. Motešíc sa začali týkať až vtedy, keď žalobca odmietol Katrincovi zaplatiť výpalné za to, že tieto informácie neuverejní. Žalobca musí mesačne dať 50-tim ľuďom výplaty a zaplatiť 50-tim ľuďom odvody a dane a robí to statočne. C. nemusí robiť nič, on žije z takýchto vecí.
Žalovaný do značnej miery poškodil vážnosť žalobcu v tom, že narušil jeho rodinné vzťahy, spôsobil mu závažnú ujmu v podnikaní a zamestnaní. Reakcie verejnosti na tento článok na internetovej stránke Plus 7 dní vyzývali na jeho okamžité zatknutie a na guľku do hlavy. To sú veci, ktoré keď čítajú žalobcove deti a vnúčatá, tak im to nerobí dobre. Navyše žalovaný to urobil z osobitného motívu, zo zištných dôvodov, aby vytrieskal bulvárny potenciál najmä zo slovného spojenia „exmanžel C. M.“. Urobil tak v masovom médiu s niekoľko 10 000-ovom nákladom, opakovane a naďalej v tejto činnosti pokračuje. Žalobca musel čeliť viacerým stratám partnerov a stratám v podnikaní ako aj negatívnym vplyvom na rodinu a vo vzťahoch s manželkou a otcom. Žalobca v predmetnom spore náhradu nemajetkovej ujmy, nakoľko síce žalovanému adresoval v zmysle zákona žiadosť o uverejnenie opravy a žiadosť o uverejnenie odpovede, žalovaný na tieto podania nereagoval.

Svedok M.. L. M., autor článku vo výsluchu svedka (č.l. 135-136) uviedol, že je autorom článku „Stratené milióny“. V Plus 7 dní má na starosti vnútropolitické oddelenie a zaoberá sa otázkami dotácií a čerpaním eurofondov. O týchto otázkach píše články pravidelne. Svedok uviedol, že dostal informáciu o tom, že projekty, na ktoré boli poskytnuté eurofondy nefungujú tak, ako by mali. Prvotný zdroj tejto informácie odmietol uviesť. Tieto informácie si overoval z otvorených zdrojov uverejnených na web stránke PPA. Osobne išiel na miesto do M. spolu s kolegom fotografom p. B. P.. Najprv si pozreli objekt žrebčínu sami, potom sa stretli s T. C., ktorý im ukázal jednotlivé ďalšie objekty žrebčínu. (pozn. neboli v objekte žrebčínu)
Že budova v značnom poškodenom stave patrí do žrebčínu M. mal svedkovi uviesť pán T. C., či je to pravda si svedok neoveroval (veľká fotografia cez strany 112-113 v článku s popisom „Úpadok: Statok rodu M. pod rukami M. pustne napriek miliónom, ktoré dostáva z eurofondov“). Zistil, že prijímateľom eurofondov bol žalobca a spoločnosti, ktoré zastupuje ako štatutárny zástupca. V článku neuviedol obchodné meno spoločností, ale použil novinársku skratku, aby došlo k personifikovaniu, nakoľko žalobca tieto spoločnosti zastupoval. V spoločnostiach bol aj druhý štatutárny zástupca, svedok použil meno žalobcu, nakoľko sa jedná o verejne známu osobu a bol aj exmanželom herečky C. M., čo bola taká barlička, aby čitatelia vedeli, o koho ide.
Čo sa týka penziónu, v čase, keď tam boli, penzión nebol označený (fotografia na strane 111 s popisom Penzión: Zelená časť budovy má byť trojhviezdičkový penzión z eurofondov. Evidentne však nefunguje. Napoludnie tam nikto nebol a A. M. tam má byť). Povinné označenie europrojektu tam bolo. Svedok si overoval u starostu, či má hlásené na Obecnom úrade otváracie hodiny. Penzión bol zavretý, nik im neotváral. Pred návštevou, vzhľadom na to, že na penzión, resp. k objektu nenašli kontaktné údaje, tak sa u žalobcu neohlásili. Žalobcu videli z diaľky. Po prvej návšteve v M. pribudol nápis O., ale to bolo až po publikovaní článku. Údaj o získaní prostriedkov z eurofondov na vybudovanie penziónu zistil z otvorených zdrojov, od prvotného zdroja a dodatočné informácie mu podal T. C. a PPA.
Čo sa týka jazdeckej dráhy, vychádzal svedok najmä z informácií T. C., ktorý predtým pôsobil ako riaditeľ a venuje sa chovu koní, preto považoval tieto informácie za relevantné a aj na základe osobného dojmu. Niečo, čo by pripomínalo tribúnu svedok nevidel a nevidel ani vlečku. To, že sa používa vlečka

namiesto tribúny, mal od pána C.. Mnohé z týchto vecí sa chcel spýtať žalobcu, ale keďže bolo zavreté a videli ho vchádzať dovnútra, nemali možnosť sa ho na tieto veci spýtať. Informácie bral od pána C.. Svedok laickým pohľadom posudzoval objekt. Čo sa týka šampionárne, objekt mu ukázal p. C. (fotografia na str. 113 s popisom Z.: Tu by mali pestovať huby na predaj). Ako je aj v článku uvedené, na šampionáreň sa pýtal starostu, ktorý nemal o tom vedomosť, hoci medzi projektmi podporenými eurofondami šampionáreň bola. Informácie mal aj od miestnych obyvateľov, ktorých svedok odmietol citovať, nakoľko vyjadrili obavu zo žalobcu. Boli to miestni obyvatelia, ktorý na projekte pracovali, boli zainteresovaní. Svedok im zaručil anonymitu. Uviedli, že šampionáreň reálne nikdy nefungovala. Čo sa týka anglického plnokrvníka Y. (fotografia na str. 112 - článok „Zašlá sláva motešických koní“ s popisom Stratený: Kedysi slávny anglický plnokrvník Y. sa časom zmenil na motešickú zmesku), čo sa týka kvality, je to citát T. C.. Čo sa týka projektu zlepšenia životnej úrovne koní, informácie mal z prvotného zdroja, PPA, od Z. A., ktorý mu poskytol listiny, z ktorých vyplývalo, že takýto projekt existuje. Časť dokumentov súvisiacich s týmto projektom, uverejnil v ďalšom nasledujúcom článku časopisu č. 14/2014 na str. 21. Podľa svedka zlepšenie životnej úrovne koní, projekt sa týka projektu v R. W.. Všetky fotografie k článku robil fotograf Juraj Roščák, až na jednu archívnu snímku. Všetky boli vyhotovené v čase, keď tam osobne prišli na prelome mesiacov február/marec, presný dátum si svedok nepamätal. Svedok nemal vedomosť o tom, či p. C. je členom Združenia chovateľov koní Slovenska a či vôbec chovatelia majú takú povinnosť byť členmi ZCHKS. Rovnako sa svedok nevedel vyjadriť k tomu, koľko koní chová p. C.. O. C. v čase keď s ním svedok hovoril, prezentoval sa ako chovateľ koní, svedok predpokladal, že niečo o žrebčíne a chove koní vie. Na otázku, či sa presvedčil o osobných kvalitách p. C. ako chovateľa koní, svedok uviedol, že sa nepresvedčil. K otázke ako si overoval osobnostnú integritu p. C. ako dôveryhodného zdroja sa odmietol vyjadriť. Mal k dispozícií rozsudok, ktorý p. I. C. oslobodzuje, o ostatných nevedel. Svedok nemal vedomosť o tom, že by mal p. C. prístup k areálu, kde sa dajú chovať kone. V článku, ktorý nasledoval po napadnutom predmetnom článku bola uverejnená fotografia ako žalobca stojí na tribúne, napriek tomu, že v predmetnom článku tvrdil, že tam nie je. Svedok uviedol, že mal za to, že sa jedná o dva rozdielne objekty a zobrazená tribúna slúžila k inej jazdeckej dráhe. Pri návšteve areálu M. svedka sprevádzal p. C. ako bývalý riaditeľ žrebčína a podľa jeho vlastného udania aj ako trénera. Údaje si svedok neverifikoval. Cez obchodný register si svedok overil, že pôsobil v spoločnostiach, ktoré pôsobili na mieste žrebčína (I.C. nebol zapísaný v obchodnom registri). Do vnútra objektu sa ale nedostali. P. C. ho sprevádzal aj na obecný úrad a bol v kancelárii starostu. Sumu 3,6 milióna € na dotáciách svedok zistil z výpisu PPA po spočítaní všetkých projektov. Podľa svedka projekt šampionáreň mal mať udržateľnosť 10 rokov ako je všeobecná udržateľnosť projektov (neoverená domnienka autora článku). Svedok si udržateľnosť projektu neoveroval. Svedok odmietol odpovedať na otázku žalobcu ku koľkým svojim článkom čerpal inšpiráciu od p. C.. O žrebčíne v M. okrem predmetného článku, napísal článok uverejnený v týždenníku Plus 7 dní č. 23/2014, 31/2014 a v roku 2015 v ktorých bol spomenutý žrebčín M.. Žalobcu, podľa tvrdenia svedka, kontaktoval tak, že bol na danom mieste.

Svedok B. P. (č.l. 137) vo výsluchu svedka uviedol, že je zamestnaný ako fotograf v Plus 7 dní. Fotografie uverejnené s predmetným článkom osobne vyhotovoval v M.. V M. boli spolu s kolegom L. M. a stretli sa tam s p. C. a zastavili sa na obecnom úrade. Pri fotografovaní spolupracoval s redaktorom, fotil areál žrebčína (pozn. neboli v areáli). Svedok uviedol, že iné fotografie, ako sú uverejnené v článku, nie sú zachované na nosiči. Pri fotení použil 3 objektívy. Pripustil, že pri použití širokouhlého objektívu dochádza k skresľovaniu objektu. Sám sa rozhodol odfotiť koňa (fotografia na str. 111 s popisom Lepší život: M. získal dotáciu aj na zlepšenie kvality života koní) týmto spôsobom.

Svedok T.. M. M. (č.l. 137) vo výsluchu svedka uviedol, že je starostom obce. V kancelárii na obecnom úrade ho navštívili redaktor spolu s fotografom a chceli vedieť kde je penzión. Videl ich prvý krát a povedal im, že nevie. P. C. tam určite nebol. P. C. svedok spoznal v čase, keď trénoval futbalistov mužov v roku 2000. P. C. pracoval v žrebčíne, vystupoval tak, že má žrebčín na starosti. Osobne sa spoznali cez futbal. Dňa 28.02.2014 pani T. I. podala oznámenie o začatí prevádzkovania penziónu pre účely klubu, pretekov atď. Obec je stavebným úradom. Akým spôsobom sa rekonštruoval penzión, bližšie informácie uviesť svedok nevedel. Tieto veci riešila jeho predchodkyňa. Bolo mu známe, že sa rekonštruovalo, ako aj to, že sú tam zamestnaní ľudia z obce. Za pôsobenia svedka ako starostu, kolaudačné rozhodnutia vydávané neboli. Starostom je svedok od roku 2010. Osobne spolu s deťmi chodieva do otvorenej časti žrebčínu. Konajú sa tam aj preteky. Približne 10-15 akcií za rok. Tieto akcie navštevujú aj cudzinci. Bývali tam aj iné akcie ako napr. výstavy psov, DOD. Preteky sú obľúbené medzi občanmi. Svedok nemá pocit, že by areál pustol, pribudli v ňom nové veci. Konajú sa tam aj medzinárodné preteky a aj výstavy psov boli medzinárodné. Svedok má vedomosť o tom, že relatívne populárne sa tam začínajú ubytovávať aj

hostia z ČR, cez Zľavomat.sk. Svedok ako starosta obce je rád, že v obci niečo také ako predmetný žrebčín je lebo iná kultúra v obci ani nie je a M. sú historicky späté s chovom koní.

Svedok T. C. vo výsluchu svedka (č.l. 138) uviedol, že žalobcu pozná asi od roku 2001, keď ho odvolal z funkcie. Čo sa týka článku, svedok si nepamätal, či ho redaktor oslovil alebo on jeho, vedel len, že nejaké prvotné informácie už mal. Svedok potvrdil, že vyjadrenia uvedené v článku sú jeho vyjadrenia. Bol v M. spolu s redaktorom a fotografom. Svedok tvrdil, že bol riadne zvoleným riaditeľom žrebčínu M. a predsedom predstavenstva. V čase návrhu na zápis do obchodného registra, došlo zo strany žalobcu k odkúpeniu akcií a následne k jeho odvolaniu z funkcie. Stredná nehnuteľnosť na obrázku na str. 112-113 bola pôvodne riadne zapísaná na LV na žrebčín M. a svedok má za to, že aj dodnes patrí do majetku žrebčínu, alebo do majetku firmy MBL, s.r.o., žalobcu, ktorý získal rôznymi dražbami majetok M.. V čase, keď boli na mieste v M., penzión nefungoval. Bol zamknutý, nemal povolenie na prevádzkovanie, nebol označený, nebola tam tabuľa, že bol z fondov EÚ (rozpor s tvrdením autora článku ako aj fotografiou). Čo sa týka chovu koní, jazdecká dráha, tribúna, tvrdil, že dostihová dráha a tribúna tam vybudovaná nie je, žalobca zobral 200 000 € na ich vybudovanie, celková výmera zasahovala do cudzieho pozemku, pričom majiteľ pozemku si ho oplotil a skrátil, resp. žalobca dostal dotáciu na väčšiu rozlohu ako mal. Presná suma bola 6 053 000 Sk na projekt vybudovania. Po podaní trestných oznámení na žalobcu svedkom boli niektoré projekty zrušené. Svedok založil do spisu uznanie záväzku a dohodu o splátkach žalobcu s PPA a rozhodnutie PPA, ktorým bolo uložené vrátenie 571.970 eur. Na základe týchto dôkazov NKA žalobcu obvinila. Svedok sa venuje koňom od roku 1992 a má platnú trénerskú licenciu.
Na otázku žalobcu, komu svedok predal objekt vyobrazený v článku strede str. 112-113 uviedol, že vie, že tam mal kone p. P., bývalý zamestnanec žrebčínu M., a že zmluva neprebehla na katastri. Nepamätal si, či bola uzavretá vôbec kúpno-predajná zmluva na tento objekt. Podľa svedka nehnuteľnosť je zapísaná buď na žalobcu alebo na spoločnosť MBL, s.r.o., čo je možné zistiť z registra. Objekt Letný majer - Tento objekt nie je predmetom konania, odpredal svedok pani N. M., ktorá v čase odpredaja nebola ešte jeho manželkou. Svedok si nepamätal koľko objektov rovnakým spôsobom odpredal ako riaditeľ žrebčína M.. Odpredaje boli predmetom konania na súde a všetky boli riadne zaregistrované a nebol najmenší problém s odpredajom.

Svedok T.. Y. W. vo výsluchu svedka (č.l. 167-169) uviedol, že žalobca bol členom predstavenstva ZCHKS, družstvo. ZCHKS je organizácia, ktorá zabezpečuje registráciu a vystavovanie dokladov pre kone v rámci SR. Okrem génových rezerv L. kôň, I. kôň, A. arab, ktorý servis a registráciu vykonáva Štátny podnik v E.. Svedok je výkonným riaditeľom a zároveň členom predstavenstva ZCHKS.
Chov koní v M. je zaradený medzi chránené chovy. Každoročne sa vykonáva komisionálne hodnotenie bonitácie koní a výkonnostných skúšok. Čo sa týka žrebčínu M., svedok priniesol zápisnice z bonitácie v chránenom chove koní plemena Y. z 02.10.2010, 25.10.2011, 23.10.2012, 22.10.2013, 29.10.2014, 30.10.2015. Okrem toho zápisnice z bonitácie koní pred privatizáciou žrebčínu M. ako štátneho podniku a to v roku 1994, 1999 a 1998. Tieto zápisnice ale nemajú súvis s chovom žalobcu. Po prevzatí chovu, žalobca začínal na zelenej lúke. Boli tam možno 2 kone. Objekt žalobca prevzal len v časti. Podľa vedomostí svedka, jednalo sa o tzv. 4. dvor. Následne žalobca tento objekt dobudoval, rekonštruoval stajne, zabezpečil žrebcov a zlepšil tento chránený chov. V súčasnosti žalobca má 141 alebo 144 koní a plus 7- 8 koní jeho spoločnosť. Žrebčín M. si plní štandardné úlohy. Zúčastňuje sa výkonnostných skúšok, výstav, prezentuje chov na medzinárodnej úrovni a má úspechy v tomto chove, čo sa dá zistiť aj z výsledkov zachytených v dizertačnej práci pri porovnávaní chovu príbuzných plemien a plemena Y., kde bolo konštatované, že chov tohto plemena je najkonsolidovanejší. Svedok osobne objekt žrebčínu pozná. Vie, že sa tam nachádza penzión, nebol tam ubytovaný, ale bol sa tam sprchovať. Chodieva do M. cca 5 krát do roka. Penzión funguje. Prekážkový areál spĺňa podmienky, nakoľko sa tam konali preteky. Pred uskutočnením pretekov, technický delegát FEI zisťuje, či areál spĺňa podmienky a až následne sa schvaľujú preteky. Tento technický delegát posudzuje celý komplex vecí, nie len dráhu, ale aj ustajnenie, ubytovanie a pod. Svedok vylúčil, že plemeno Y. chované žalobcom, by bolo možné považovať za „motešickú zmesku“. Na základe žiadosti je schvaľovaný pripárovací plán, kde každej kobyle je odsúhlasený žrebec a náhradník a nemôže dôjsť k pároniu bez takto určeného plánu. Plán vypracováva komisia na základe konzultácie s majiteľom. V rámci medzinárodnej spolupráce sa žalobca zúčastňuje výstav. Plemenný žrebec Y. XX M. sa stal šampiónom výstavy, tzn., že bol komisiou ocenený ako najlepší jedinec toho ktorého ročníka výstavy. V G. na Svetových jazdeckých hrách bolo viacej koní, ale čo sa týka všestrannej spôsobilosti, vyhrala kobyla W., predstaviteľka plemena Y. 22 z matky I. 11,

ako jediný kôň slovenského chovu z M., čo sa od roku 1960 nepodarilo, nikto sa tam ani nedostal z dôvodov prísnych kvalifikačných kritérií.
Žalobca zastával funkciu v predstavenstve ZCHKS od roku 2002 bol členom predstavenstva a podpredsedom predstavenstva. Na valnej hromade v roku 2015 zvolený nebol. Dôvod svedok nevedel uviesť, voľba je tajná a ZCHKS má 350 členov. Na zvolenie do predstavenstva je potrebná nadpolovičná väčšina prítomných a v zastúpení. Predstavenstvo má 7 členov, ktorí získajú najviac hlasov. Vo voľbách na jar 2015, t.j. po uverejnení článkov žalobca získal 3 hlasy. Svedok pozná p. C., ktorý nie je členom ZCHKS. Či má v evidencii chovné kone svedok uviesť nevedel, služby mu ZCHKS neposkytuje žiadne. Je možné, že má plnokrvné kone, ktorých evidenciu vedie Závodisko Bratislava. Od roku 2014 má trénerskú licenciu. Na otázku, či možno p. C. označiť za experta pre chov plemena Y., svedok uviedol, že p. C. nemá zootechnické vzdelanie a tieto kone ani dlho nechoval. Určite nepatrí do okruhu ľudí, ktorých by pozývali na hodnotenie tohto plemena. Svedok pôsobil ako rozhodca na jazdeckých pretekoch v M. asi v roku 2013, rozhodcovia stáli na krytom priestore pre rozhodcov, nebola to traktorová vlečka. Betónová tribúna je na trávnatom kolbisku. Sú tam dve kolbiská, trávnaté a pieskové. Krytá hala patrí do komplexu žalobcu, bola projektovaná v 80. rokoch min. storočia. Mala slúžiť ako výcvikové stredisko. Plány boli prevzaté zo zimného štadióna z G. B., kde sa stavali na dlhých stenách boxové ustajnenia. Hala je zrekonštruovaná: strecha, jedno krídlo je prebudované na penzión a reštauráciu a druhá strana slúži pre verejnosť, divákov počas jazdecký pretekov ako tribúna.

Svedok B. Y. vo výsluchu svedka (č.l. 170-171) uviedol, že so žalobcom sú spoločníkmi v spoločnosti MBL, s. r. o. Spoločnosť za zaoberá poľnohospodárskou výrobou a chovom koní v prevažnej časti. Médiá uverejnili veľa nepravdivých článkov ohľadne žalobcu aj ohľadne spoločnosti MBL, s. r. o., v ktorých boli popísané nepravdy. Skoro všetky články svedok čítal a nakoľko je spoločníkom a účastný na M. vie, že sú to nepravdy. Konkrétne nie je pravda, že sa nechovajú kone v M.. V chove je okolo 100 koní, nakoľko počet sa hýbe. Že sa berú dotácie a že nebolo vystavané, dokonca v jednom článku bol odfotený objekt, ktorý nie je vo vlastníctve žrebčínu M. a bolo napísané, že takto vyzerá žrebčín. M. farme, čo sa týka chovu koní, sa venuje prevažne žalobca a svedok sa venuje prevažne poľnohospodárskej výrobe a chovu hovädzieho dobytka v L.. Podľa svedka je nepochopiteľné, že redaktor, skôr než uverejnil tieto nepravdy sa neprišiel spýtať osobne svedka, nakoľko bolo uvedené, že boli brané dotácie na neexistujúcu farmu a bola to pritom farma L.. Svedka osobne ako spoločníka s 50 % účasťou na spoločnosti, autor článku neoslovil. Areál M. je živý. Bol mŕtvy, keď areál vlastnil p. C., ktorý predal všetky kone, dokonca vymontoval kľučky z dverí. Po uverejnení článkov síce pocítili menšiu návštevnosť a záujem, ale areál je živý a má prínos pre agroturizmus. Robí sa tam niekoľko pretekov do roka, min. 5 - 6, pre kúpeľných hostí v E. E. sa robia preteky a je o to veľký záujem. Penzión funguje, obsadený je cca na 60 %. V prípade, že v E. E. nebola kapacita na ubytovanie, prišli hostia do penziónu. Článok sa určite negatívnym spôsobom prejavil na hospodárskom výsledku spoločnosti. Zhoršila sa situácia medzi obchodnými partnermi. Boli to likvidačné články, mali problém s predajom koní aj s chovom hovädzieho dobytka. Banky sa báli poskytnúť pôžičky. Kontrolóri si podávali kľučky, toľko kontrol tam bolo. Tieto kontroly neboli riadne kontroly, ale kontroly na základe článkov. Články boli schopné zlikvidovať firmu. Narušilo to aj vzťahy svedka a žalobcu ako spoločníkov, nakoľko články sa týkali žalobcu, o svedkovi sa nepísalo v článkoch. Spoločnosť MBL, s.r.o. má priemerne 30 zamestnancov. Zamestnanci reagovali na článok „Peniaze sa stratili...“ svedkovi dalo veľa práce, kým im vysvetlil, ako to vlastne je a náhodne tretia osoba si vypočula tento rozhovor, ktorá im povedala, že či majú rozum, keď sa nechajú C. ovplyvňovať. Kontroly vážne nedostatky nezistili. Kontroly boli aj v M. aj v L. a keď už došli piaty krát, sami sa čudovali, prečo ich stále posielajú na kontrolu. Voči svedkovi rovnako ako voči žalobcovi je vedené trestné stíhanie. Svedok však nevie aký podvod by mal spáchať. Farma stojí, maštale sú vybudované, stroje sú na dvore a svedok nechápe, aký podvod mal spraviť.

Svedkyňa V.. O.. I. O., O.. vo výsluchu svedka (č.l. 225-227) uviedla, že so žalobcom sú dlhoročnými kolegami a súčasne je žalobca jej podriadeným na Fakulte masmediálnej komunikácie. Svedkyňa pozná dva články, ktoré boli publikované a ktoré nemohla prehliadnuť. Predmetný článok bol na škole rozoberaný medzi študentmi. Zo strany študentov zachytila spätnú odozvu na tento článok. Reakcia bola skôr negatívna. Žalobca je váženou autoritou na škole. Bol iniciátorom založenia kabinetov, t. j. prepojenie teórie s praxou, do ktorej činnosti sa študenti zapájali. Po uverejnení článku, z ich reakcii bolo zjavné, že znamenal pre nich rozčarovanie, resp. veľké sklamanie. Študenti svedkyňu priamo konfrontovali s týmto článkom, ktorý spolu rozobrali z profesnej roviny, jeho žánrovú podstatu a obsah a svedkyňa študentom uviedla aj to, že podľa jej osobnej skúsenosti, si tento článok protirečí s tým, čo pozná, resp. ako pozná žalobcu aj predmet, o ktorom sa písalo. V nasledujúcom akademickom roku

2014/2015 zistili menší záujem do kabinetov vedených žalobcom a podľa svedkyne, uverejnenie tohto článku zrejme neurobilo dobrú atmosféru na škole, či už medzi kolegami, tak aj poškodením žalobcovej autority u študentov. Žalobca navonok síce nedal na sebe znať pocity, ale subjektívne tento článok v ňom zanechal hlbokú stopu. Po vyjdení článku bol vo väčšej pozornosti či už študentov alebo kolegov.
Čo sa týka predmetu článku, svedkyňa osobne pozná areál M., kde chodili ako užšie vedenie na výjazdové rokovania, organizoval sa tam aj športový deň fakulty v obdobiach rokov 2010 až 2015. Údaje uvádzané v článku si hrubo odporovali s tým, čo osobne videla. Areál bol upravený, penzión fungoval, izba v ktorej bola ubytovaná bola čistá, vykúrená, nachádzali sa tam dve dráhy - vnútorná a vonkajšia, Problematiku čerpania eurofondov svedkyňa vie posúdiť ako každý nezainteresovaný laik, ktorý vie o tom z dennej tlače ale aj ako človek, ktorý bol zapojený do projektu čerpania, išlo o zapájanie e-learning-u na škole. Celý článok bol postavený na výpovedi p. C. a druhá strana mala minimálny priestor na to, aby reagovala. Vypovedaciu hodnotu majú aj fotky uverejnené v článku, ktoré navádzajú čitateľovi dojem, že niečo nie je v poriadku, čo svedkyňa pomenovala ako ťažká manipulačná technika. Veta „Na telefonáty M. nereagoval.“ je žurnalistická barlička, keď sa nedá priestor druhej strane. Zo subjektívneho hľadiska mala svedkyňa za to, že autor článku nedal priestor druhej strane vôbec.

Svedok O.. B. E., O. vo výsluchu svedka (č.l. 227-228) uviedol, že osobu p. Katrinca osobne pozná, ktorý sa pokúsil svedka v roku 2015 vydierať tým, že v prípade ak mu nezaplatí 5.000 €, uverejní o ňom kompromitujúce informácie osobného charakteru v Plus 7 dní, pričom mu predložil aj nejaké listiny týkajúce sa svedka. Svedok podal trestné oznámenie po tom, keď nastal ďalší útok na jeho osobu prostredníctvom novinára L. M., ktorý si na škole pýtal hodnotenie na osobu svedka, pričom sa odvolával na listiny, ktoré svedkovi ukazoval p. C.. Súvis s predmetným konaním to má v tom smere, že svedok nie je osobou verejného záujmu ani informácie o ňom nie sú zaujímavé. Zaujímavými sa podľa svedka stali preto, že boli spájané s osobou žalobcu a na internete p.C. na svojom Facebooku uverejnil, že existujú dôkazy o tunelovaní, pričom svedkovi nebolo známe čoho. Po podaní trestného oznámenia p. C. zablokoval prístup a informácie poskytuje len určitému svojmu okruhu ľudí.
Svedok uviedol, že má tri vysoké školy, vzdelanie zo žurnalistiky, filozofie, sociológie, psychológie, mediológie. Po vyjdení predmetného článku vedel posúdiť klinický obraz žalobcu. Videl ako tieto články, t.j. článok, ktorý je predmetom sporu a následne uverejnený druhý článok, žalobca prežíval. Po vyjdení článkov, kabinety na škole prezývané „M. kabinety“, na ktorých bývala účasť 15-20 študentov, zaznamenali pokles účasti študentov na 6 ľudí. Svedok zo vzájomného dobrého vzťahu so študentmi vedel, že študenti o uvedených článkoch diskutovali a tieto informácie prežívali. Žalobca bol obľúbený a uznávaný, na prednáškach, ktoré viedol dosahovala účasť 90%, po vyjdení článkov klesla na 60-70%. Vzhľadom na tento stav svedok žalobcovi navrhol, aby sa postavil pred študentov a hovoril s nimi o týchto článkoch, čo aj skutočne spravil. Následne sa účasť na prednáškach postupne zvyšovala. To, že došlo k zvýšenie záujmu o prednášky o mediálnej produkcii sa ale nedá priamo spájať s osobou žalobcu, pretože bol preradený na inú katedru a predmet už neučil.
Čo sa týka údajov uvedených v článku svedok uviedol, že žrebčín M. pozná dlhšie ako žalobca. Chodieval tam ako malý. Medzi ľuďmi sa hovorilo, že je záujem, po zmene režimu, zlikvidovať žrebčín a zmeniť ho na stavebné pozemky. Celý článok je podľa svedka postavený len na osobnom názore p.C., ako by mal penzión fungovať, na čom postavil údajný podvod. Celý článok je zavádzajúci a podľa názoru svedka v prípade, keby v článku boli uvedené pravdivé údaje, nebol by článok pre marketingové média zaujímavý a neuverejnili by ho. V článku sa nachádzajú len hodnotiace úsudky novinára a p. C..

Z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava 1, odd. Sro, vl.č. 63/B (č.l. 67-69) spoločnosti MBL, spol. s r.o., IČO: 00 681 903 súd zistil, že spoločnosť bola zapísaná do obchodného registra dňom 02.07.1990, spoločníkmi a konateľmi spoločnosti sú žalobca a B. Y., ktorej predmetom činnosti od 30.10.2004 sú poľnohospodárstvo vrátane predaja poľnohospodárskych výrobkov a odborné práce pri šlachtiteľskej a plemenárskej činnosti v chove hospodárskych zvierat - koní.

Z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Trenčín, odd Sro vl.č. 631/R (č.l. 61-66) spoločnosti AGROMER, s.r.o., IČO: 34 120 661 súd zistil, že spoločnosť bola zapísaná do obchodného registra 08.05.1995 s predmetom činnosti okrem iného aj poľnohospodárstvo vrátane predaja poľnohospodárskych výrobkov. Od 26.06.2010 v obchodnom registri je zápis o predaji časti podniku na základe Zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 14.09.2009 obchodnej spoločnosti MBL, spol. s r.o.. Jedným z konateľov spoločnosti v čase od 11.09.2009 do 29.01.2010 bol aj p. B. Y..

Autor v článku uverejnenom v roku 2014, uviedol podľa údajov z Poľnohospodárskej platobnej agentúry „pezinského súdu“ (pozn. použitých v konaní s p. C.) rozsah čerpania finančných prostriedkov, dotácií, žalobcom a spoločnosťou MBL s.r.o. od roku 2004 do 2010 (pozn. druhá časť článku).

Text článku: ..... „Podľa listu Poľnohospodárskej platobnej agentúry pezinskému súdu dostal A. M. alebo jeho firma MBL v rokoch 2004-2010 na dotáciách až neuveriteľných 41 miliónov eur. Podľa neoficiálnych informácií sa vraj úradníci pomýlili a jednu sumu uviedli omylom v eurách, hoci to mali byť koruny. No aj keby to bola pravda, tak M. získal z eurofondov a zo štátneho rozpočtu v týchto rokoch 2,6 milióna eur. A jeho firma MBL ťahá dotácie ďalej. V roku 2011 získal 645-tisíc eur a rok na to ďalších 404-tisíc eur. Minulý rok nemá platobná agentúra ešte uzatvorený a prijímateľov dotácií zatiaľ nezverejnili. Celkovo tak M. a jeho firma MBL, ktorú vlastní na polovicu s B. Y., od roku 2004 získali 3,6 milióna eur na dotáciách.“

Žalovaný predložil do spisu informáciu Pôdohospodárskej platobnej agentúry zo dňa 14.10.2015 vo veci čerpania prostriedkov z eurofondov (č.l. 174-177), ktorých prijímateľom je žalobca a spoločnosť, v ktorej pôsobil alebo pôsobí, MBL, spol. s r.o. od roku 2004, ktoré boli realizované z európskych poľnohospodárskych fondov a príslušného spolufinancovania zo štátneho rozpočtu ako - 1/ priame podpory, 2/ platby PRV - plán/program rozvoja vidieka, 3/ platby zo Sektorového operačného programu „Poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka“, 4/ platby na opatrenia v oblasti organizácie trhu.
Za obdobie rokov 2004 až 2008 boli žalobcovi ako samostatne hospodáriacemu roľníkovi (SHR) vyplatené finančné prostriedky v sume 39.263.230,89 SK (1.303.300,50 €) z toho zdroj EU 21.053.977,69 Sk (698.864,02 €) a ŠR 18.209.253,20 Sk (604.436,47 €).
Ako priame podpory boli vyplatené finančné prostriedky v sume 8.824.278,47 Sk (292.912,38 €). Platby plán/program rozvoja vidieka 19.110.765,30 Sk (634.361,19 €). Zo Sektorového operačného programu 6.666.356,49 Sk (221.282,49 €).
Za obdobie rokov 2009 - 2015 boli žalobcovi ako SHR vyplatené finančné prostriedky v sume 1.499.392,11 € z toho zdroj EU 1.133.317,34 € a ŠR 366.074,77 €. Ako PP 524.187,68 €, PRV 535.700,11 € a SOP 439.504,32 €.
Spolu za obdobie 2004 - 2015 - 2.802.692,61 €.

Za obdobie rokov 2004 - 2015 boli spoločnosti MBL spol. s r.o. vyplatené finančné prostriedky v sume 2.081.773,64 €. Evidované nezrovnalosti/vrátené finančné prostriedky predstavovali sumu 574.257,94 € a spoločnosťou boli vrátené 21.05.2012, 26.07.2012 a 17.12.2014 v plnej výške. Vyplatené finančné prostriedky spoločnosti, po vrátení, v sume 1.507.515,70 €.

V tejto druhej časti článku je pravdivé tvrdenie, že žalobca ako SHR a spoločnosť MBL s.r.o. od roku 2004 do 2010 boli prijímateľmi finančných prostriedkov z európskych poľnohospodárskych fondov a príslušného spolufinancovania zo štátneho rozpočtu (1/ priame podpory, 2/ platby PRV - plán/program rozvoja vidieka, 3/ platby zo Sektorového operačného programu „Poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka“, 4/ platby na opatrenia v oblasti organizácie trhu). Podľa údajov PPA v celkovej sume od roku 2004 do roku 2015 vo výške 4.310.208,31 € (2.802.692,61 + 1.507.515,70).

Text článku: ..... „Napríklad aj na projekt Zlepšenie životnej úrovne koní. Na naše otázky, či sa im po dotáciách žije lepšie, motešické kone neodpovedali. Iba dvakrát odfrkli“
Nepravdivé tvrdenie, že by boli prijímateľmi finančných prostriedkov na projekt Zlepšenie životnej úrovne koní, taký projekt neexistuje.

Text článku: ..... „Poľnohospodárska platobná agentúra, ktorá roľníkom vypláca dotácie, priznala, že už raz prikázali M. a jeho firme MBL vrátiť 572-tisíc eur za nezrealizovaný projekt modernizácie farmy v obci Lubina. Doteraz sa tak nestalo.“

Z oznámenia Pôdohospodárskej platobnej agentúry zo dňa 09.07.2015 (č.l. 88-89) vo veci projektu XXXTNXXXXXX Modernizácia farmy s cieľom zvýšiť efektívnosť živočíšnej výroby AGROMER, s.r.o. s miestom realizácie projektu: L. súd zistil, že v súvislosti s realizáciou tohto projektu bola na spoločnosť MBL, spol. s r.o. vypracovaná Správa o nezrovnalosti č. XXXXXXXXXX. Rozhodnutím č. 600/1778-R/12 zo 14.06.2013 bola spoločnosti uložená povinnosť vrátiť podporu na projekt vo výške 571.970,57 € v dôsledku odstúpenia od zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku v rámci projektu

rozvoja vidieka SR 2007-2013 zo dňa 20.03.2009 platobnou agentúrou. (Na základe zmluvy o predaji časti podniku uzatvorenej dňa 14.09.2009 došlo k prevodu práv a povinností vyplývajúcich zo zmluvy na spoločnosť MBL spol. s r.o.) Následne uzatvorila PPA so spoločnosťou Uznanie záväzku a dohodu o splátkach. Na základe dohody bola splatená splátka v sume 10.000 € a následne PPA so spoločnosťou uzatvorila 2 Dohody o vzájomnom započítaní pohľadávok, dokumenty sú zverejnené na internetovej stránke v Centrálnom registri zmlúv. Na základe dvoch Dohôd o vzájomnom započítaní pohľadávok bola vysporiadaná pohľadávka PPA z nezrovnalostí č. XXXXXXXXXX. V súčasnosti PPA neeviduje žiadnu pohľadávku voči spoločnosti v súvislosti s týmto projektom. Rozhodnutie PPA č. XXX/XXXX-R/XX zo 14.06.2013 (č.l. 90-93), Uznanie záväzku a dohoda o splátkach z 10.12.2013 (č.l. 94-97). Zo zápisu o prerokovaní výsledku KNM z 01.03.2011 - kontrolované obdobie od 30.12.2010 do 01.03.2011 - bez nedostatkov. (č.l. 101).

Je pravdou, že rozhodnutím PPA bola spoločnosti uložená povinnosť vo veci projektu Modernizácia farmy s cieľom zvýšiť efektívnosť živočíšnej výroby s miestom realizácie v L. vrátiť 571.970,57 €. Pohľadávka je vysporiadaná. Nepravdivé tvrdenie, že doteraz sa tak nestalo. Článok bol uverejnený 06.03.2014. Spoločnosťou boli finančné prostriedky vrátené na základe dohody o splátkach zo dňa 10.12.2013, čiastočne 21.05.2012, 26.07.2012 a 17.12.2014 v plnej výške.

Článok sa v úvodnej časti zaoberá, po obsahovej stránke, ne/realizáciou projektov a použitiu finančných prostriedkov žalobcom na projekty, ktoré mali byť realizované v areály žrebčínu v M. a stavu v chove koní.

Text článku: ..... „V žrebčíne v M. medzi K. nad K. a E. E. hneď vedľa atrapy dela visí veľká tabuľa oznamujúca, že stojíte pred trojhviezdičkovým penziónom Hala s jazdiarňou. A. M. ako samostatne hospodáriaci roľník naň dostal dotáciu pol milióna eur.“..... „Okrem povinnej tabule o eurofondoch tam nie je žiadne označenie, že je to penzión. Recepcia vyzerá, že tam dlhé mesiace nikto nebol. Všetko je prikryté utierkami, aby sa na zariadenie neprášilo. Žiaden nápis, otváracie hodiny, zodpovedný vedúci. Nič.“..... „Ako teda neexistujúci penzión za pol milióna z daní pomôže agroturizmu? Udržateľnosť projektu aspoň na desať rokov je pritom podmienkou na europrojekty. Tento penzión vyzerá, že nikdy ani nefungoval. Otázka je, kde sú stratené peniaze. To však nie je v M. všetko.“ .... „ A. M. dostal na europrojekty ďalšie tisíce eur. Napríklad zhruba dvestotisíc na vybudovanie cvičnej jazdeckej dráhy hneď vedľa akože penziónu. Jazdecká dráha nemá žiadnu tribúnu, rozhodcov nechávajú stáť na pritiahnutej vlečke a prekážky pôsobia dosť chaoticky. Najmä nepôsobia dojmom, že do nich niekto investoval 200-tisíc eur. Takéto prekážky by som vedel s miestnymi chlapmi zbúchať za tisíc eur a ešte by nám zostalo na pivo,“ hnevá sa bývalý riaditeľ Žrebčínu M. T. C.. Celý život sa motá okolo koní. Pôsobil aj ako tréner. Dráha nie je nijako vybavená na riadne preteky.“ ..... Podtitulok „Zašlá sláva motešických koní“ ..... „Po revolúcii vláda rozhodla, že nechá iba žrebčín v E. a na prelome storočí ovládol majetok štátnej akciovky A. M.. .... Bývalý riaditeľ Ivan Katrinec sa domnieva, že žrebčín cez pochybné dražby vytuneloval, a preto podal na neho trestné oznámenie. Majetok bývalého štátneho žrebčínu pod M. napriek štedrým eurodotáciam veľmi neprekvitá. Skôr pustne. Anglický plnokrvník sa neudržal. „Toto už nie je Y., ale motešická zmes,“ hovorí C. pri pohľade na pasúce sa kone. M. sa pritom mohli pochváliť aj trojnásobným víťazom Veľkej pardubickej v rokoch 1969, 1971 a 1972.“
..... „Pýtali sme sa teda platobnej agentúry, či bola niekedy skontrolovať, ako sa využívajú peniaze daňovníkov a či bude požadovať vrátenie dotácií napríklad za nefungujúci penzión či prekážkovú dráhu, alebo chovnú stanicu.“

Zväz chovateľov koní na Slovensku (ZCHKS) je uznaná chovateľská organizácia, ktorá vedie plemennú knihu koní plemena furioso. Štatút plemennej knihy Furioso bol schválený Ministerstvom pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR- právnym základom knihy je zákon o šľachtení a plemenitbe hospodárskych zvierat č. 194/1998 Z.z., zákon o ochrane zvierat č. XXX/XXXX Z.z., A. XX XXXX Plemenné kone z roku 1995, Chovateľský program Y., Finančný poriadok a Stanovy ZCHKS.
Účelom PK je zabezpečovať cieľavedomé a sústavné zdokonaľovanie genetickej úrovne chovnej populácie Y. ako génovej rezervy v záujme zvyšovania jej výkonnosti a konkurenčnej schopnosti. Posudzovanie exteriéru a úžitkových vlastností žrebcov a kobýl vrátane ich potomstva sa uskutočňuje v súlade s chovateľským programom členmi chovateľskej komisie menovanej ZCHKS. Členovia komisie musia spĺňať podmienky zákona č. 194/1998 Z.z. § 10 o odbornej spôsobilosti. Určenie základného výberu žrebcov robí príslušná Výberová komisia MP SR, ktorá určí pravidlá výberu, ktoré nebudú odporovať zákonu o plemenitbe HZ (z.č. 194/1998 Z.z.). V rámci SR je zriadená PK pre plemeno Y..

Vedením PK je na základe oprávnenia vydaného Ministerstvom pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR poverený ZCHKS. ZCHKS ako nositeľ PK je garantom PK plemena Y. voči zahraničiu (č.l. 203-209).

- Autor článku si poskytnuté informácie o stave a chove koní v M. neoveroval.

ZCHKS vo svojom stanovisku k situácii v chove koní plemena furioso v M. zo dňa 10.03.2014 (č.l. 4) uviedol, že ako uznaná chovateľská organizácia vedie plemennú knihu koní plemena furioso. V rámci populácie furiosa sú vykonávané úlohy starostlivosti o rozvoj šľachtenia a plemenitby, ako aj výkonu kontroly úžitkovosti. Výberová komisia koní pri MPRV SR vykonáva jarné a jesenné bonitácie. Za obdobie rokov 2002 - 2013 absolvovalo výkonnostné skúšky 37 žrebcov a 68 kobýl plemena furioso z toho 7 žrebcov a 28 kobýl v majetku žalobcu, 9 žrebcov a 13 kobýl v majetku spoločnosti MBL, s.r.o. Chorvátsky Grob. Plemeno furioso sa pravidelne zúčastňuje na špecializovaných výstavách koní doma aj v zahraničí. O úspechu plemena svedčia víťazstvá kobyly 308 R. IX-8 v súťaži o Šampióna výstavy Kôň 2007; udelenie ocenenia Šampión výstavy Agrokomplex v roku 2013 žrebcovi XXXX Y. XL M.; ocenenie „Zlatý kosák“ kolekcii kobýl plemena furioso na výstave Agrokomplex 2012 a ďalšie. Účasť koní plemena furioso na majstrovstvách sveta mladých koní v disciplíne všestranná spôsobilosť. V rámci stredoeurópskeho regiónu je furioso chovaný v M. považovaný za najkonsolidovanejšie plemeno v rámci starorakúskych plemien koní.
Zo zápisníc z bonitácie v chránenom chove koní plemena furioso z 02.10.2010, 25.10.2011, 23.10.2012, 22.10.2013, 29.10.2014, 06.10.2015 a 30.10.2015 (č.l. 190-195) súd zistil, že komisia konštatovala kondičný stav koní dobrý na úrovni čistokrvného chovu a v zápisnici z roku 2012 komisia posúdila M., po dokončení vonkajšej jazdiarne, za komplexný areál na testáciu teplokrvných koní.
Zo zápisníc z bonitácie koní a výkonnostných skúšok v žrebčíne M. z 23.-24.11.1994 - riaditeľ žrebčína T.. E., 27.-28.10.1998 riaditeľ T.. V. M., 20.-21.05.1999 (č.l. 196-199) vyplýva, že v roku 1998 bolo v žrebčíne ustajnených 294 koní, jednalo sa o chránený chov. Riaditeľom do roku 1999 svedok T. C. nebol.
Autor článku svoju kritiku/hodnotiaci úsudok venoval projektom:

- Žrebčín M. - Penzión ***HALA s jazdiarňou, M. kód projektu XXTTNXXXXXXX - dotácia 499.993 € (500.000 €) - prijal žalobca ako samostatne hospodáriaci roľník - Zápis o prerokovaní výsledku KNM projektu za kontrolované obdobie od 27.12.2011 do 24.07.2012 neboli zistené žiadne nedostatky (č.l. 108).
- Jazdecká výcviková prekážková dráha - M. kód projektu XXXXXXXXXXX - dotácia 195.512,41 € (200.000 €) - prijal žalobca ako SHR,;
- Rekonštrukcia hospodárskeho dvora a pasienkového hospodárstva Žrebčín M. - Protokolom o prerokovaní nedostatkov z 22.12.2008 - kontrolná skupina zaviazala doložiť potvrdenie miestneho Colného úradu Bratislava o vysporiadaní colných záväzkov (č.l. 107).
Autor článku hodnotiace úsudky a skutkové tvrdenia vyslovil na základe informácií, ktoré prevzal od T. C. ako, podľa autora článku odborníka. Informácie sa týkali stavu a chovu koní, ovládnutia žrebčínu M. žalobcom, projektu na vybudovanie cvičnej jazdeckej dráhy.
Čo sa týka ovládnutia žrebčínu v M. žalobcom, v texte článku sa uvádza: „Bývalý riaditeľ T. C. sa domnieva, že žrebčín cez pochybné dražby vytuneloval, a preto podal na neho trestné oznámenie.“ Je pravdou a potvrdil to aj žalobca, že svedok C. na jeho osobu podal niekoľko trestných oznámení.
Z obchodného registra Okresného súdu Trenčín je preukázané, že Žrebčín „M.“ štátny podnik bol založený Ministerstvom pôdohospodárstva SR dňa 26.02.1993 č. 1406/1993-420 ako právny nástupca podniku „Podnik pre chov koní v Bratislave“ - starý spis Pš 5. Rozhodnutím MP SR č. XXXX/XXXX-XXX z 12.06.1997 bol šp zrušený bez likvidácie v súlade s privatizačným projektom prešiel majetok, práva a záväzky na FNM SR ako 100% akcionár. FNM SR 01.07.1997 vložil časť majetku do a.s. Žrebčín „M.“ ako univerzálneho právneho nástupcu zrušeného šp., následne sa uskutočnil predaj akcií na spoločnosť L., s.r.o. E.. Krajský súd v Bratislave sp.zn 9K 3/2002 z 11.02.2003 vyhlásil na spoločnosť konkurz. Od 06.10.2005 sú Dr. M. a p. Y. zapísaní ako členovia v dozornej rade Žrebčín M., a.s. v konkurze, ktorá spoločnosť vstúpila do konkurzu 29.07.2003 do 25.07.2005 a v súčasnosti od 12.06.2009.

Z odpisu registra trestov poskytovateľa informácii autorovi článku súd zistil, že má 4 záznamy, pričom sa na neho v súčasnosti hľadí akoby nebol odsúdený. Oznámením Závodisko, š.p., Bratislava zo dňa 23.10.2015, (č.l. 200) bolo potvrdené, že p. C. bola vydaná trénerská licencia „C“ (tréner majiteľ) v rokoch 2006, 2007, 2008, 2009, 2013, 2014 a 2015, ktorá ho oprávňuje trénovať maximálne 5 dostihových koní, ktoré sú v jeho majetku, prípadne v majetku jeho najbližších príbuzných. Z odpovede Závodiska Bratislava, ktorý vydáva trénerské licencie súd zistil, že trénerská licencia A a B vyžaduje pre jej vydanie

určité vzdelanie, skúsenosti a výsledky a bezúhonnosť. Týmto dôkazom žalobca preukazoval, že p. C. jednoznačne nie je autoritou v oblasti chovu koní (č.l. 200).

Okresný súd Pezinok rozsudkom č.k. 8C 45/2009-76 zo dňa 03.04.2012 v spojení s rozsudkom KS BA č.k. 8Co 154/2013-104 z 28.01.2014 (č.l. 128-130) vo veci ochrany osobnosti žalobcu proti žalovanému p. T. C., uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.500 € titulom nemajetkovej ujmy, keď súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že skutkovými tvrdeniami, že žalobca mal spreneveriť peniaze z eurofondov a mal sa podieľať na nelegálnych a nezákonných dražbách došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu, do jeho profesionálnej cti v oblasti jeho podnikateľskej sféry a do jeho dôstojnosti.

Žalovaný predložil Prehľad správ/článkov týkajúcich sa žalobcu od 12.12.2011 do 27.05.2015 (č.l. 178-189), ktorými preukazoval, že na osobu žalobcu sa hľadí ako na osobu verejne známu.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný dňa 06.03.2014 uverejnil v týždenníku Plus 7 dní na stranách 111 až 113 v rubrike „zaujalo nás“ článok pod titulom „Stratené milióny“ a podtitulom „Exmanžel C. M. dostal milióny z eurofondov, no peniaze sa stratili. Máloktorý projekt vôbec funguje“ a článok pod titulom „Zašlá sláva motešických koní“, ktorých autorom je M.. L. M. s obrazovou dokumentáciou fotografa B. P.,

Článok v úvode uvádza informácie o žalobcom nezrealizovaných projektoch, na ktoré žalobca dostal milióny z eurofondov, konkrétne o projektoch týkajúcich sa žrebčínu v M.. Autor článku na základe informácii od zdroja p. C. a osobnej návštevy M., hodnotí/podáva kritiku projektov realizovaných žalobcom, či už ako SHR, tak aj spoločnosťou MBL s.r.o., ako projekty z ktorých máloktorý funguje.

Súd musel posúdiť či zásah týmto Článkom do osobnostných práv žalobcu bol primeraný a či zodpovedal zásade proporcionality. Žalovaný je v danom prípade „nositeľom“ slobody prejavu, a preto sa na neho vzťahuje zvýšená ochrana (privilegované postavenie) poskytovaná masmédiám. Poslaním tlače je šíriť informácie a myšlienky o otázkach verejného záujmu, pričom zároveň je nespochybniteľným právom verejnosti takéto informácie prijímať.

Žalobca bol prijímateľom finančných prostriedkov od štátu a s tým súvisiace rozoberanie niektorých otázok verejného záujmu súvisiacich priamo s jeho podnikateľskou činnosťou je potrebné považovať za legitímnu realizáciu slobody prejavu, ktorú je žalobca povinný strpieť vo verejnom záujme spoločnosti. Informácie o použití finančných prostriedkov poskytovaných štátom prispievajú k diskusii o problémoch vo verejnom záujme spoločnosti.

Článok mal spravodajský charakter, bol uverejnený v mienkotvornom týždenníku s celoštátnou pôsobnosťou a vo vysokom náklade ako aj na internetovej stránke.

Žalobcu v čase zverejnenia predmetného článku je možné považovať za osobu verejného záujmu ako aj osobu verejne známu, vzhľadom na konanie žalobcu, ktorý dobrovoľne poskytoval médiám informácie, či už osobného charakteru, alebo týkajúce podnikateľskej činnosti. Žalobca tak nepatrí do kategórie „bežný občan“. Miera akceptovateľnosti ochrany osobnosti v dôsledku realizácie slobody prejavu, bola tak podstatne nižšia. Úvodná časť článku sa nepochybne týkala podnikateľskej činnosti žalobcu, vytvárala obraz o realizácii jeho podnikateľskej činnosti v oblasti chráneného chovu koní v žrebčíne v M. a realizácií projektov s finančnou podporou štátu a eurofondov.

Podľa § 5 zákona č. 167/2008 Z.z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (tlačový zákon) - (1) Ak tento zákon neustanovuje inak, za obsah periodickej tlače zodpovedá vydavateľ periodickej tlače a za obsah agentúrneho spravodajstva zodpovedá tlačová agentúra. (2) Vydavateľ periodickej tlače a tlačová agentúra nezodpovedajú za a) obsah informácie, ktorú poskytol ústavný činiteľ, orgán verejnej moci, rozpočtová organizácia alebo príspevková organizácia zriadená orgánom verejnej moci alebo právnická osoba zriadená zákonom, ak je táto informácia uverejnená v periodickej tlači alebo v agentúrnom spravodajstve v pôvodnom znení a jej spracovaním pre uverejnenie sa nezmenil jej pôvodný obsah, b) obsah uverejneného

oznámenia v naliehavom verejnom záujme. (3) Vydavateľ periodickej tlače nezodpovedá za pravdivosť informácie zverejnenej v oprave, odpovedi, dodatočnom oznámení, inzercii a za klamlivú reklamu alebo porovnávaciu reklamu; to sa nevzťahuje na inzerciu, ktorou vydavateľ periodickej tlače propaguje svoju osobu, aktivity, služby alebo produkty. (4) Právo na opravu, právo na odpoveď a právo na dodatočné oznámenie nie sú odsekmi 2 a 3 dotknuté.

V zmysle ust. § 11, § 13 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (OZ) a čl. 10 Listiny základných práv a slobôd sa pod zásahom do práva na ochranu osobnosti rozumie určité chovanie, či už aktívne alebo pasívne. Konkrétne chovanie sa potom posudzuje, či sa jedná o neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti a potom i následky takéhoto zásahu pre fyzickú osobu.
Problematiku ľudských práv v tomto smere upravuje aj najvyšší zákon štátu - Ústava SR č. 460/1992 Zb. v platnom znení v čl. 19 ods. 1, podľa ktorého každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena ( zhodne s čl. 10 ods. 1 Ústavného zákona č. 23/1991 Zb. - Listiny základných práv a slobôd). Ústava v čl. 7 ods. 5 zároveň zakotvuje, že medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodné zmluvy, na ktorých vykonanie nie je potrebný zákon, a medzinárodné zmluvy, ktoré priamo zakladajú práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, majú prednosť pred zákonmi.
Neoprávneným zásahom môže byť len také konanie, ktoré sa svojim obsahom, formou a cieľom dotýka práv chránených ustanovením § 11 a nasl. OZ a je objektívne spôsobilé tieto chránené práva narušiť alebo ohroziť. Zásah môže byť urobený ústne, písomne alebo aj inak, ak sa z tohto iného spôsobu dá odvodiť jeho zmysel a význam.

Súd vo svojej aplikačnej praxi musí rozlišovať medzi skutkovými vyhláseniami a hodnotiacimi výrokmi. Kým existencia faktov môže byť preukázaná, pravdivosť hodnotiacich výrokov nepodlieha dokazovaniu. Požiadavku na preukázanie pravdivosti hodnotiaceho výroku nemožno splniť - takáto požiadavka sama o sebe porušuje slobodu prejavu, ktorá tvorí základnú súčasť práva chráneného citovaným článkom 10 dohovoru.

Za určitých okolností však aj hodnotiaci výrok bez akejkoľvek skutkovej základne na jeho podporu môže byť prehnaný. Vo všeobecnosti sloboda prejavu musí byť posudzovaná vo svetle veci ako celku, vrátane obsahu dotknutého vyhlásenia a kontextu, v ktorom bolo toto vyhlásenie urobené, a tiež vrátane konkrétnych okolností, ktorých sa vec týka. Čím závažnejšia je kritika, tým je verejnosť viac dezinformovaná a dotknutá osoba poškodená, ak kritika nie je pravdivá. Rozhodujúca je skutočnosť, či výroky žalovaného v čase uverejnenia článku mali základ vo faktoch, fakty boli pravdivé a týkali sa profesionálnej činnosti žalobcu. Čím hromadnejšie sa informácia distribuuje, tým väčšia je potom aj miera ochrany osobnosti.

Občiansky zákonník v ustanoveniach § 11 a nasl. Poskytuje ochranu osobnosti subjektom, proti ktorým smeroval zásah znižujúci ich vážnosť, dôstojnosť a česť a ohrozujúci ich postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie (§ 13 ods. 1 OZ). Ak by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (§ 13 ods. 2 OZ). Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo (§ 13 ods. 3 OZ).

K vzniku občianskoprávnych sankcií za nemajetkovú ujmu spôsobenú zásahom do osobnosti fyzickej osoby podľa § 13 Občianskeho zákonníka musí byť ako predpoklad zodpovednosti splnená podmienka existencie zásahu objektívne spôsobilého vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúcu buď v porušení, alebo len ohrození osobnosti fyzickej osoby v jej fyzickej a morálnej integrite. Tento zásah musí byť neoprávnený (protiprávny) a musí byť zistená existencia príčinnej súvislosti medzi takýmto zásahom a vzniknutou nemajetkovou ujmou na osobnostných právach fyzickej osoby. Nenaplnením ktoréhokoľvek z týchto predpokladov vylučuje možnosť nástupu sankcií podľa § 13 Občianskeho zákonníka. Tak tomu môže byť napr. pri výkone ústavnými princípmi zaručenom práve kritiky. Kritika ako súčasť slobody prejavu a širokej a verejnej informovanosti je nepochybne dôležitým nástrojom demokracie v spoločnosti.

Súčasne je treba zdôrazniť, že sloboda prejavu, vrátane práva prinášať kritiku, musí mať v demokratickej spoločnosti svoje hranice, kedy ich prekročenie pravidelne vedie k závažným nežiaducim ujmám na právach na ochranu osobnosti kritizovaných fyzických osôb. K neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby nedôjde výkonom práva kritiky jedine v prípade, že ide o kritiku právom prípustnú, resp. kritiku oprávnenú. Tá predpokladá, že pri nej nie sú prekročené medze vecnej a konkrétnej kritiky a súčasne to, že takáto kritika je primeraná aj čo do obsahu, formy a miesta, t.j. že nevybočuje z medzí nutných na dosiahnutie sledovaného a zároveň uznaného cieľa. O vecnú kritiku nejde predovšetkým tam, kde kritika vychádza z nepravdivých podkladov, a ktorá z týchto nepravdivých podkladov vyvodzuje vlastné hodnotiace úsudky. V takýchto prípadoch, pokiaľ je utvorený hodnotiaci úsudok znevažujúci, nie je možné už z tohto dôvodu považovať kritiku za prípustnú. Ak vybočí kritika z medzí jej prípustnosti, jedná sa o exces, ktorý predstavuje neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby so všetkými s tým spojenými následkami občianskoprávnej zodpovednosti osoby, ktorá sa takéhoto zásahu dopustila. Ak kritike v konkrétnom prípade chýba právna prípustnosť, nie je na mieste uprednostňovať právo na kritiku pred právom na ochranu osobnosti fyzickej osoby. Navyše možno považovať za všeobecne známe, že uvádzanie nepodložených, resp. nepravdivých údajov o fyzickej osobe nie je možné stotožňovať s pojmom oprávnenej kritiky. Súčasne je nutné zdôrazniť, že pri hodnotení miery a dopadu predmetného zásahu do práva na ochranu osobnosti fyzickej osoby je treba vychádzať z objektívneho princípu, kedy by sa zásahom takto cítil dotknutý na cti a vážnosti každý, kto by sa nachádzal na mieste takejto osoby.

Sloboda vytvárania a prejavu názorov je nevyhnutnou podmienkou demokracie, jej kvality a miery. Právo kritiky je preto zakotvené napr. v čl. 17 Listiny základných práv a slobôd. Každá sloboda má však svoje medze tam, kde by jej prejav bol v rozpore s oprávnenými záujmami na slobodnom rozvoji všetkých ostatných. Preto i slobode prejavu názorov, vyjadrujúcich hodnotiace úsudky, musia byť vytýčené medze tak, aby neohrozovali slobodný rozvoj osobnosti iných ľudí (čl. 17 odst. 4 Listiny základných práv a slobôd). Hodnotiaci úsudok - kritika môže mať nielen pozitívny účinok, ale i efekt negatívny, prípadne vyúsťujúci do závažnej ujmy na osobnosti kritizovaného.

Ak má ísť o kritiku oprávnenú, musí byť vecná a konkrétna, súčasne primeraná čo do obsahu, formy a miesta. Prípustná kritika nie je oprávnená vybočovať z medzí nutných na dosiahnutie sledovaného a spoločensky uznávaného účelu. Vecnosť kritiky vyžaduje, aby vychádzala z pravdivých podkladov ako premis pre hodnotiaci úsudok. Ak nie sú tieto podklady pre úsudok pravdivé a ak je hodnotiaci úsudok difamujúci, nemožno kritiku považovať za prípustnú. Hodnotiaci úsudok musí byť záverom, ktorý možno na základe uvedených skutočností logicky vyvodiť. Pritom však nestačí, aby kritika sama z pravdivých skutkových podkladov vychádzala. Ak nemá byť kritika neoprávneným zásahom do cti, resp. povesti kritizovaného, je súčasne nevyhnutné, aby podklady, na ktorých hodnotenie spočíva (pokiaľ nejde o skutočnosti notoricky známe), boli v rámci takejto evaluácie konkrétne uvedené, aby adresát hodnotového záveru mal možnosť takýto úsudok preskúmať a vytvoriť si vlastný názor a súčasne, aby bolo zamedzené prípadnému vzniku nesprávnych predstav o skutočnostiach, ktoré slúžili hodnotiteľovi za podklad. Za prípustné tak možno považovať len také hodnotenie, ktoré je konkrétne. Úsudok všeobecného rázu preto musí byť podmienený zodpovedajúcimi existujúcimi skutočnosťami. Rovnako preto aj všeobecné vyčítanie závadného chovania kritizovaného musí byť vždy podložené určitým chovaním posudzovanej osoby prejaveným navonok - v opačnom prípade by sa jednalo o kritiku neprípustnú. Pre difamačnú povahu určitého tvrdenia sa nevyžaduje, aby bolo v určitej spoločnosti chápané ako znevažujúce. Postačuje, pokiaľ takéto tvrdenie uvedený účinok môže mať aj len u určitej skupiny ľudí, ktorá tvorí „okolitý svet“ postihnutého. Či je určité tvrdenie difamujúce, je nutné posudzovať nielen podľa použitých výrazov a formulácii, ale podľa celkového dojmu s prihliadnutím na všetky súvislosti a okolnosti, za ktorých k tvrdeniam došlo.

Z vykonaného dokazovania je preukázané, že predmetný článok ako celok mal spravodajský charakter, bol napísaný v dvoch vzájomne previazaných rovinách. Prvá úvodná sa týkala podnikateľskej činnosti žalobcu v žrebčíne v M. a druhá sa týkala rozsahu čerpania finančných prostriedkov štátu alebo eurofondov žalobcom ako SHR a spoločnosťou MBL s.r.o. s cieľom upozorniť na podľa autora článku zneužitie prijatých finančných prostriedkov, resp. ich nepoužitie na realizáciu projektov, na ktoré boli určené, za obdobie rokov 2004 do 2010 a dopytom na platobnú agentúru, cit: „či bola niekedy skontrolovať ako sa využívajú peniaze daňovníkov a či nebude požadovať vrátenie dotácií napríklad aj za nefungujúci penzión či prekážkovú dráhu, alebo chovnú stanicu“.

Autor článku sa údajne, podľa vlastného vyjadrenia, zaoberá vo svojich článkoch otázkami dotácií a čerpaním eurofondov, o ktorých otázkach píše pravidelne. V predmetnom článku si informácie o rozsahu čerpania finančných prostriedkov žalobcom údajne overoval z otvorených zdrojov uverejnených na web. stránke PPA (druhá časť článku).

Informácie o hospodárení v Motešiciach (prvá časť článku) získal od nemenovaného zdroja a p. Katrinca, ktorého považoval podľa vlastného vyjadrenia, za dôveryhodný zdroj, ktorý sa prezentoval ako chovateľ koní a bývalý riaditeľ v žrebčíne a autor článku predpokladal, že niečo o žrebčíne a chove koní vie. O osobných kvalitách zdroja informácii sa nepresvedčil ani o informáciách, ktoré mu poskytol. Všetky hodnotiace úsudku uvedené v článku uvádzal na základe takto poskytnutých informácií a svojim laickým pohľadom na mieste samom, pričom, ako bolo preukázané, do areálu žrebčínu, ktorý vo svojom článku hodnotil ani prístup nemali.

Súd posúdil ako nepravdivé skutkové tvrdenia: „Anglický plnokrvník sa neudržal, Toto už nie je Y.“, ale motešická zmeska. „Jazdecká dráha nemá žiadnu tribúnu, rozhodcov nechávajú stáť na pritiahnutej vlečke“.. „V. nie je nijako vybavená na riadne preteky“ .... „M. získal dotácie aj na zlepšenie kvality života koní“... a z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že hodnotiace úsudky uvádzané v prvej časti článku sú bez akéhokoľvek vecného základu na ich podporu.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žrebčín v M. má štatút chráneného chovu. ZCHKS ako uznaná chovateľská organizácia vedie plemennú knihu koní plemena furioso, pravidelne každoročne sa koná komisionálne hodnotenie bonitácie koní a výkonnostné skúšky. Žrebčín M. si plní štandardné úlohy, zúčastňuje sa výstav, prezentuje chov na medzinárodnej úrovni a dosahuje výborné výsledky. Na Svetových jazdeckých hrách vyhrala kobyla W., predstaviteľka plemena Y. 22, čo sa týka všestrannej spôsobilosti, ako jediný kôň slovenského chovu, čo sa od roku 1960 nepodarilo. Prekážkový areál spĺňa podmienky na uskutočňovanie medzinárodných pretekov, čo zisťuje technický delegát FEI, ktorý posudzuje celý komplex vybavenosti, nielen dráhu, ale aj ustajnenie a ubytovanie a podobné a až následne sa schvaľujú preteky. Jazdecké dráhy obe majú tribúnu. Penzión existuje a riadne funguje a je využívaný prevažne na účely ubytovania hostí, jazdcov pri konaní pretekov. V súčasnosti sa zvýšila návštevnosť hostí z Českej republiky ako sa vyjadril starosta obce a osobne je rád, že v obci predmetný žrebčín je, nakoľko M. sú historicky späté s chovom koní.
Súčasne bolo preukázané, že osobu, ktorá poskytla informácie autorovi článku, nemožno považovať za osobou v zmysle § 5 ods. 2 zákona č. 167/2008 Z.z. a za skutkové tvrdenia a hodnotiace úsudky uverejnené v článku v plnom rozsahu zodpovedá vydavateľ. Rovnako je preukázané, že autor článku si informácie čo sa týka chráneného chovu neoveroval ani minimálne prostredníctvom webových stránok, ani napr. u ZCHKS, alebo na Ministerstve pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR, čím sa dopustil minimálne hrubej nedbalosti. K opísaniu skutkového deja z návštevy M. došlo spôsobom neumožňujúcim čitateľovi urobiť si vlastný hodnotiaci úsudok. Hodnotiace úsudky nemajú vecný základ a niektoré vyššie uvedené tvrdenia sú nepravdivé s cieľom vytvoriť dojem, že projekty podporované štátnymi dotáciami nefungujú a žalobca by finančné prostriedky mal vrátiť. Navyše autor článku svoje hodnotiace úsudky a nepravdivé tvrdenia umocnil fotografiou polorozpadnutej budovy vo veľkosti na dvojstránke 112-113, budovy ktorá do areálu žrebčínu M. nepatrí a nie je ani vlastníctvom žalobcu alebo spoločnosti MBL s.r.o. a fotografiou koňa z chovu na str. 111, technicky vyhotovenou spôsobom, ktorý nezachytáva verný obraz, s úmyslom karikovať chov koní v M. a pre ktorý spôsob vyhotovenia sa rozhodol profesionálny fotograf, ktorý pripustil, že týmto spôsobom vyhotovenia dochádza k určitému skresleniu. V článku boli použité výrazy, ktoré možno považovať za dehonestujúce a vybočujúce z hraníc potrebných na dosiahnutie spravodajského cieľa. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že uverejnený Článok bol spôsobilý zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti žalobcu, t.j. k zníženiu jej vážnosti, cti a dôstojnosti v očiach odbornej verejnosti v oblasti podnikania, predovšetkým chovu koní, ako aj širokej čitateľskej verejnosti. Článok vykazuje neprimeraný zásah, závažnú kritiku podnikateľskej činnosti žalobcu bez vecného základu, ktorá má charakter škandalizovať osobu žalobcu, vymykajúcu sa legitímnemu cieľu médií na šírenie informácií verejného záujmu. Navyše článok vyvolal nenáležité emócie vo verejnosti, ktoré sa prejavili ako reakcie na článok v internetovej podobe ako aj negatívny ohlas na VŠ masmediálnej komunikácie, na ktorej žalobca pôsobí a v ZCHKS, kde pôsobil dlhé roky ako člen predstavenstva a v podnikaní, strate obchodných partnerov. V článku sa jedná o jednostranné, neobjektívne, nevyvážené hodnotiace úsudky s uvedením zavádzajúcich nepravdivých a neoverených faktov.

Zo strany žalovaného ako pasívne legitimovanej strany v spore v zmysle Tlačového zákona, došlo týmto spôsobom k zneužitiu slobody prejavu slova a tlače. Samotný článok bolo potrebné hodnotiť v kontexte celého článku a zároveň v kontexte s právom na zákonom zaručenou slobodou prejavu, a nie vytrhnuto bez posúdenia konkrétnych okolností, ktorých sa článok týkal.

Vydavateľ má občianskoprávnu zodpovednosť podľa § 13 OZ, pretože táto zodpovednosť je založená na prísnom objektívnom princípe. To znamená, že vzniká bez zreteľa na zavinenie žalovaného, nevyžaduje sa ani existencia úmyslu ani nedbanlivosť, a preto sa jej žalovaný nemôže zbaviť ani tým, že sa spoliehal na seriózność svojho zdroja. Odsudzovanie a zavrhovanie konania alebo činnosti fyzickej osoby opierajúce sa o okolnosti, o ktorých je oznamovaný nepravdivý údaj, predstavuje spravidla citeľný neoprávnený zásah do práva fyzickej osoby na ochranu jej osobnosti, pričom tu ide o značnú intenzitu neoprávneného zásahu, ktorý bude mať obvykle nepriaznivé dôsledky pre takto postihnutú osobu čo do jej postavenia v rodine a spoločnosti“ (Rč 15/1996).

V danom prípade, skôr ako o veci verejného záujmu, išlo žalovanému o záujem po senzácii, ba priam o zlý úmysel škandalizovať alebo ohovoriť žalobcu. V danom prípade zo strany žalovaného bolo jednoznačne preukázané prekročenie prípustného rámca spravodajskej licencie. Vzhľadom na skutočnosť, že autor článku si žiadne z uvádzaných informácii, týkajúcich sa chráneného chovu neoveroval, napriek tomu, že ako uviedol čerpaniu finančných prostriedkov štátu a z eurofondov na realizáciu projektov sa vo svojich článkoch venuje pravidelne, článok a v ňom uvedené hodnotiace úsudky boli preukázateľne urobené so skutočne zlým úmyslom (actual malice) a teda s vedomosťou, že skutkové tvrdenia sú nepravdivé alebo s bezohľadnou nedbalosťou (reckless disregard) na to, či sú tvrdenia nepravdivé alebo nie, čo znamená, že žalovaný konal s „vysokým stupňom vedomia o možnej nepravde“.

Žalobca sa svojou žalobou domáhal priznania nemajetkovej ujmy v sume 150.000 € ako primeraného zadosťučinenia, nakoľko následky článku mali na neho závažný dopad. Žalobca po uverejnení článku mal snahu riešiť vec žiadosťou o uverejnenie opravy a žiadosťou o uverejnenie odpovede. Sám zvolal tlačovú besedu do M., na ktorej bol účastný i autor článku. K náprave nedošlo, navyše žalovaný pokračoval v uverejňovaní ďalších článkov.

Právnym prostriedkom súdnej ochrany všeobecného osobnostného práva je i žaloba, aby bolo postihnutej osobe priznané primerané zadosťučinenie - satisfakcia (§ 13 OZ). Zákon nestanovuje, čo sa rozumie zadosťučinením ani čo je treba chápať pod primeraným zadosťučinením. Tento občianskoprávny prostriedok prichádza do úvahy len tam, kde nepriaznivý dôsledok neoprávneného zásahu, t.j. nemajetková ujma osobnosti už vznikla. - zákonná podmienka. Jedná sa o subjektívne právo a nárok na priznanie primeraného zadosťučinenia čo jasne vyplýva zo znenia § 13 ods. 1 OZ. O priznaní primeraného zadosťučinenia môže súd rozhodovať len na základe žaloby a v nej žiadanej výške obsiahnutej v petite návrhu. (§ 153 ods. 2 OSP). Zadosťučinenie podľa § 13 spočíva v určitom plnení, buď morálnom nepeňažnom alebo peňažnom sledujúcom ciel primeraného zadosťučinenia.

Súd skúmal okolnosti konkrétneho prípadu, z celkovej povahy tak aj jednotlivých okolností - prihliadol predovšetkým k intenzite, povahe a spôsobu neoprávneného zásahu, k charakteru a rozsahu zasiahnutej hodnoty osobnosti, na trvanie a rozsah ohlasu vzniknutej nemajetkovej ujmy pre postavenie a uplatnenie postihnutej osoby v spoločnosti, aj vzhľadom na prednosť - primárneho spôsobu zadosťučinenia, niektorou z foriem morálneho zadosťučinenia a tak naplnenia cieľa sledovaného § 13 OZ. S poukazom na vyššie uvedený súdom zistený skutkový stav, dospel súd k záveru, že návrh na priznanie zadosťučinenia v peniazoch - materiálna satisfakcia je dôvodný, nakoľko neoprávneným zásahom došlo k ujme závažne postihujúcej dôstojnosť a vážnosť žalobcu v odbornej spoločnosti ako aj u širokej verejnosti. Súčasne hrozba uloženia primeraného zadosťučinenia v peniazoch - podľa okolností prípadu sa stáva významným stimulom, ktorého prostredníctvom občianskoprávna úprava prispieva aj zo sociálno-psychologického hľadiska na upevnenie povinnosti každého subjektu, predovšetkým vydavateľov periodickej tlače, rozhlasových a televíznych vysielaní a reklamných spoločností, rešpektovať telesnú a morálnu integritu osobnosti fyzických osôb - preventívna funkcia zadosťučinenia v peniazoch ako špeciálna, tak i generálna.

Súd mal za preukázané, že sú v danom prípade okolnosti, ktoré z hľadiska neoprávneného zásahu a spôsobu jeho vykonania, intenzity a rozsahu nemožno odčiniť rovnocenným spôsobom a ospravedlnenie žalovaného by nebolo podľa § 13 ods. 2 OZ postačujúcim a tým aj účinným zadosťučinením, nakoľko v čase rozhodovania, primárny spôsob zadosťučinenia bol natoľko oslabený, že svojim spôsobom stratil svoju funkciu a preto súd rozhodol o priznaní zadosťučinenia v peniazoch.

Súd vychádzal z celkovej povahy okolností prejednávanej veci ako aj z okolností, že článok bol uverejnený prostredníctvom tlače, spoločenského týždenníka PLUS 7 dní, ktorý s poukazom na štatistiku čítanosti, má široký vplyv na verejnosť so značným ohlasom, oslovuje množstvo ľudí ako aj na internete (uverejnený aj v čase rozhodnutia súdu). Súd na základe zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia veci vyhodnotil za primerané, t.j. zodpovedajúce účinným spôsobom zmierniť vzniknutú nemajetkovú ujmu na osobnosti priznanie zadosťučinenia v peniazoch v sume 10.000 €, ktorú sumu považoval za primeranú k rušivému zásahu do osobnostných práv žalobcu už aj s ohľadom na motív konania samotného žalovaného a minimálne hrubú nedbalosť autora článku, ba až zlý úmysel pri šírení uverejnených informácií.
Žalovaný si musel byť vedomý toho, že článok bude mať dopad nie len na súkromný ale aj pracovný život žalobcu. Tu treba zdôrazniť, že zásah bol umocnený skutočnosťou, že verejnosť veľmi citlivo reaguje na prípady zneužívania verejných prostriedkov a výhod, bežný občan to vníma značne negatívne ako odsúdeniahodné.
Súd dospel k záveru, že priznaná suma 10.000 € je primeraná a môže prispieť k zmierneniu vzniknutého stavu týmto neadekvátnym zásahom a na druhej strane nespôsobuje takú ujmu na strane žalovaného, ktorá by pôsobila represívne a znamenala znemožnenie jeho činnosti alebo pôsobila odradzujúco pred zverejnením iných legitímnych informácií. Určujúcim pri posudzovaní výšky peňažnej satisfakcie je motív, ktorý v danom prípade vybočil z medzí legitimity, keď zverejnenie nepravdivých informácií a hodnotiacich úsudkov bez skutkových okolností nebolo dominantne motivované snahou žalovaného o objektívne informovanie verejnosti o veciach verejného záujmu, ale vyznievalo skôr útočne. Významná je aj skutočnosť, že autor článku sa minimálne nedôvodne spoliehal na pravdivosť súkromných informácií získaných od zdroja a postupoval s hrubou nedbanlivosťou, keď nevykonal sám objektívny prieskum a neoveril si tak oficiálnou cestou ich dôveryhodnosť. Súd v tomto prípade spochybnil spôsob, akým autor článku vykonával svoju profesiu, pričom hodnotil nielen obsah jeho článku (tým, že údajne nevykonal objektívny prieskum), ale aj formu (článok vyznieval skôr útočne). Súd musel vziať zreteľ pri určení výšky priznávanej peňažnej čiastky (satisfakčná funkcia) na jednej strane na okolnosti konkrétneho prípadu, na druhej strane však nemožno priznávať neprimerané či dokonca premrštené sumy, ktoré by vo svojich dôsledkoch viedli k bezdôvodnému obohacovaniu sa a ktoré by napr. pri porovnaní „odškodnenia" zásahu do práva na ochranu osobnosti s „odškodňovaním" zásahov do iných základných práv zaručených Ústavou mohli niektoré ujmy na iných základných právach (napr. ujmy na zdraví či dokonca živote) bagatelizovať. Súd preto vo zvyšku návrh zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 OSP v spojení s § 149 ods. 1 OSP. Žalobca bol v konaní úspešný. Trovy konania mu vznikli zaplatením súdneho poplatku v sume 4.566 € a trovami právneho zastúpenia vyčíslenými v súlade s § 10 ods. 8, § 13a, § 16 ods. 3 vyhl.č. 655/2004 Z.z. za úkony právnej služby:
1/ prevzatie a príprava zastúpenia 31.10.2014 ..... 91,29 €
2/ písomné podanie žalobného návrhu súdu 31.10.2014 ..... 91,29 €
3/ účasť na pojednávaní 24.06.2015 ..... 91,29 €
4/ účasť na pojednávaní 02.10.2015 ..... 91,29 €
5/ účasť na pojednávaní 27.01.2016 ..... 91,29 €
6/ účasť na pojednávaní 02.03.2016 ..... 91,29 €
7/ účasť na pojednávaní 23.03.2016 ..... 91,29 €
Advokátska odmena spolu 639,03 € + režijný paušál 58,60 € (2x 8,04 + 2x 8,39 + 3x 8,58) = trovy právneho zastúpenia 697,63 € + 139,53 € (20%DPH) = 837,16 €.
V zmysle § 149 ods. 1 OSP priznaná náhrada trov konania sa zaplatí k rukám advokáta.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na podpísanom súde, dvojmo.

Odvolanie voči rozsudku musí obsahovať tieto náležitosti:
- z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané a datované,
- v odvolaní je potrebné uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha,
- odvolanie podlieha súdnemu poplatku v rovnakej výške ako sa platí súdny poplatok za návrh.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:
- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (z.č. 233/1995 Z.z.).